

Dřevohostický zpravodaj

4/2021

Lež oběhne svět dřív, než si pravda stačí about boty.

Terry Pratchett

Dřevohostický zpravodaj

periodický tisk územního samosprávného celku

Vydavatel: Městys Dřevohostice, IČ 00301213

Adresa redakce: Úřad městyse Dřevohostice, Náměstí 74, 751 14 Dřevohostice,
příspěvky posílejte na: ou@drevohostice.cz

Řídí redakční rada
ve složení:

Ing. Alena Kopečková, tel. 581 297 913, ou@drevohostice.cz;
Petr Dostál, tel. 581 297 911, starosta@drevohostice.cz;
Jaroslav Jančík, tel. 581 297 912, mistostarosta@drevohostice.cz;
Mgr. Hana Sedlářová, MUDr. Michaela Roubalíková

Ev. č. u MKČR: E 12657

Periodicita: Čtvrtletně

Náklad: 400 ks

Cena: 15 Kč

Místo, datum

a číslo vydání: Dřevohostice, únor 2022, číslo 4/2021

Grafická úprava a tisk: Miloslav Flašar

Uzávěrka příštího čísla: 31. 3. 2022

Úvodník

Zdá se, že covid pomalu končí. Zabil na světě pár milionů lidí a dalších pár milionů zabil morálně, psychicky a ekonomicky. Než se jednotlivce vyléčí z té nemoci, trvá to týdny, než se z toho vyléčí společnost, bude to trvat roky. Myslím, že v této republice už není nikdo, kdo by covidu neměl. Podle novinových a televizních zpráv, událostí a komentářů jsme ho měli všichni aspoň dvakrát. Navíc – brzy dojdou řecká písmena pro označení té původem čínské nemoci, a tak je konec nezvratný. A pokud by přece jen přišla ještě mutace další, bude to mutace jména „psí“ a je hotovo. Mutace psí totiž na člověka neleze. I přesto všechno uvedené a trochu míněné s nadšátkou zůstává v současnosti prioritou číslo 1 dávka číslo 3. Ale covid přestává být největší světovou hrozbou. Svět má diagnózu novou. Ruský „Borja“ jako každý agresor má velkou chuť k jídlu. Vyhrožuje a napíná svaly...vlastně teď nevím, co je horší. Sotva končí čínský virus, už je tady útočný ruský medvěd. Před pár lety sebral Ukrajině Krym a teď se s malou svačinou nechce spokojit. Hrozí válečným konfliktem. Pro naši republiku opět důležitá chvíle. Musíme si uvědomit, kam patříme, potvrdit jednotný postup se západními státy Evropy a nehledat žádnou svou českou uličku. Na Ukrajině nám záleží.

Někdy je svět kruté místo k žití a zdá se, že by bylo lepší ho zastavit a ze zeměkoule vystoupit a někdy stačí najít místo, kde mají třešně korunu samý květ a v těch květech je ukázána krása, radost a plodnost života. I já znám místo a vy zaručeně také, kde stromy a květy třešní byly kdysi krásné, jen namísto radosti symbolizovaly rychlou životu pomíjivost. Na vrcholu kopce Šibence jich stávalo kdysi sedm. Jako připomínka místa, odkud pro některé příchodci nebylo už návratu. Stromy nekvetly, postupně umíraly, až zůstala jen torza. Vloni zjara jsme prostor starého popraviště vyčistili od náletové vegetace a na podzim tam vysadili znovu sedm třešní. Později tam chceme vztyčit možná malý kamenný menhir, možná smírčí kříž, nebo jen obyčejný kříž. Nechceme připomínat odsouzené, ale místo, které patří k historii obce. Znovu by tam měly kvést třešně. A přes temnou minulost se tam pak znovu bude zdát, jaký je to pěkný prostor k odpočinku a k výhledu na to naše malé městečko.

Petr Dostál

Kaleidoskop

V úvodníku jsem se lehce dotknul sázení stromů, a tak budu v tématu pokračovat, protože naše snaha vysazením sedmi stromů na kopci Šibence neskončila. Sázení stromů je sázení budoucnosti. To si každý plně uvědomuje a že za každým novým stromem nebo stromořadím se skrývá spousta práce, administrativní i té fyzické, to je známo také. Při vysazování nové ovocné aleje směrem na Radkovy jsme museli náš záměr projednat s Policií ČR a také se správou silnic kraje, zatímco podpora od našeho zemědělského družstva byla od začátku jednoznačná. Shoda se všemi byla bezproblémově nalezena, všichni přece chceme podporovat vyšší cíle výsadby. Odolnost krajiny proti klimatickým změnám bude i u nás nadále zachována a taky všechny další ekologické přínosy nové aleje jsou jasné. Někdo dokonce zmiňoval, že by stromy v budoucnu mohly fungovat jako přírodní dětské hřiště, to si nejsem jistý, ale stromy jsou pro každou krajinu zásadní, vždyť čistí ovzduší, tlumí hluk, přitahují volně žijící zvěř, což všechno víme už od základní školy. Linie nového stromořadí je shodná s linií původní, vždy byl sazen strom mezi dva pařezy staré. Celkem zde bylo vysazeno 130 nových stromů. Dalšími asi 40ti stromky jsme v půli listopadu dosadili jabloňový sad za sokolovnou. Pod dohledem pana Čecha, zkušeného zahradníka,

přišlo sázet asi 40 spoluobčanů a myslím, že to byla i ukázka pěkné společné práce a taky trochu společné zábavy.

Určitě je chvályhodné, že se v dnešní době najde v našem městěku více než 20 dětí a dalších občanů, kteří jsou ochotni v mraze, plískanici a nepohodě chodit a zpívat pro dobrou věc Tříkrálové sbírky. Tak mi to na faře připadalo, když jsem viděl tu radost při převlékání koledníků do krojů a nadšení dospělých při zahájení sbírky. Byli snad stejně spokojeni jako ti, pro které se vybírá. Letos se u nás pro charitu vybralo úplně nejvíc za celou dobu pořádání sbírky. Bylo to 49 663 Kč. Lidé jsou šetřejší a toto byl ten nejlepší možný start do nového roku.

Největší stavební akcí celého minulého roku byla totální rekonstrukce vozovky a postavení nového parkovacího stání na ulici Školní. Ulice je o víc než dva metry rozšířena a dostala nové, červenou dlažbou vymezené parkovací stání pro auto-

mobily. Když se pak v letošním roce postaví nový chodník a nové oplocení, které bude posunuto do areálu pozemku základní školy, stejně tak do pozemku mateřské školy, bude ten dojem téměř pařížského bulváru na ulici Školní úplný. Je to akce důležitá, napojuje se už na provedenou opravu ulice Lapač se stejným charakterem umožnit obyvatelům ulice dostatečný komfort bydlení, omezit hlučnost, zajistit parkování vozidel nejen pro ně, ale i pro učitele školských zařízení. Předpokladem pro provedení této akce bylo už dříve zmíněné odsunutí a postavení veřejného osvětlení v dostatečné vzdálenosti od vozovky a také položení nové kanalizace v místech, kde na ul. Školní hrozila havárie kanalizačního řadu. Předpoklady byly naplněny a v polovině září bylo už staveniště dodavatelem (tj. společností Cobbler Zašová) oploceno tak, aby přístup žáků do MŠ i ZŠ zůstal bezpečný, oploceným průchodem po položených panelech až ke vstupu do obou objektů. V provozu bylo už i provizorní parkoviště u mostu na Lány a parkoviště před ocelovou lávkou v Chaloupkách. Práce probíhaly rychle, stavební firma nasadila k nám do Dřevohostic dostatek pracovníků a od občanů jsme se setkávali jen s příznivými ohlasy. Trochu nás zaskočila vrstva jílu a slínu už těsně pod poježděným povrchem, proto musel být výkop k zajištění dostatečné únosnosti až 80 cm hluboký. Koncem listopadu už byla pokládána první asfaltová vrstva a o pár dnů později vrstva horní, závěrečná. Stavba byla ukončena řádně k termínu 31. 12. 2021. Celková cena díla je 7 094 704 Kč vč. DPH, což je o padesát tisíc méně, než bylo dohodnuto v původní smlouvě.

A už nás čeká další obdobná stavební akce. Projekčně je zpracována firmou Prin-tes. „Rekonstrukce ulice Lány“ od školy až po křižovatku s ulicí Mlýnskou. Vydáno je stavební povolení a ještě v listopadu loňského roku jsme na ministerstvo pro místní rozvoj zažádali o dotaci. Jedná se o akci finančně asi o 100 % dražší než provedená reko vozovky na Školní. V těchto dnech už rozjíždíme výběrové řízení na dodavatele stavby, abychom se hned po případném obdržení dotace mohli pustit do díla. Jen tu dotaci kdybychom získali... to je nepřekročitelná podmínka, bez dotace smlouva o provedení prací na Lánech s jakoukoli vybranou společností nevstoupí v platnost.

Ještě ta Mlýnská. Nekonečný příběh. Z naší strany i ze strany Správy silnic Olomouckého kraje hotový stavební projekt a vydané stavební povolení. Opravena je kanalizace a posunuto je veřejné osvětlení tak, jak bylo požadováno. Jen ty finance se nedaří v Olomouci najít. Proto po schválení radou obce prostřednictvím petice znovu upozorňujeme na katastrofální stav vozovky. Na nerovnosti, výmoly a prohlubně, které nevedou ke kanalizačním jímkám, voda se drží na cestě a pak ostříkuje chodce a fasády domů. Upozorňujeme na hluchost a nebezpečnost pro chodce, cyklisty, ale i vozidla. U rodinných domků nám praská zdivo... Tak se přidejte a prosím podepíšte, třeba zasvětit světlo na konci tunelu.

A co novoroční předsevzetí? Nekrachlo vám po 31 lednových dnech? S trochou štěstí v roce 2022 zase budeme žít normálně. Věřím v to.

Přeji vám rok plný zdraví, klidu, pohody, plný pěkných chvil, i kdyby všedních, taky čas na odpočinek, co nejméně starostí a budete šťastni třeba jen sami se sebou. A celý ten rok prožijte jako velký dar. Ať Vám rok 22 splní všechna přání.

Petr Dostál

Vinobraní

Na každou správnou ženskou z času na čas ze skříně zamrkají šaty, z botníku vyskočí lodičky a ty si s tím poradíš, jak umíš. Taky se nám to v listopadu přihodilo, takže rozhodování, jestli letos Vinobraní ANO nebo NE ani nebylo moc těžké. S chutí do toho. V našem případě rčení „kdo se bojí, nesmí do lesa“ už by se nám mohlo státi téměř hymnou. Celý letošní rok jsme se pečlivě věnovali přípravě, konkrétně zaměřené na košťování vína, a že nám to šlo! Pálava se některým stala přechodným bydlištěm. Ráno se probudíš s výhledem na Nové Mlýny, přes den přeskáčeš jak kamzík po vápencových Pavlovských vršcích, z vrcholku Děvína přihlídeš, co se děje u sousedů v Rakousku, na Slovensku a když je dobrá viditelnost, zjistíš i co mají na meničko ve štatlu. Večer se sklenkou v ruce pozoruješ slunce zapadat za Děvičky a to je prostě něco, co ti kus srdce vezme, ať chceš nebo ne.

Některé životní jistoty mám ráda, a to, že od Napajedel na jih ani jednou s výběrem vína nesáhneš vedle, to je jedna z nich. Nevím, jak to vnímají domorodci, ale pro našeince život jižněji od nás prostě plyne trochu jinak, slunce je jasnější, tráva zelenější a čas pomalejší. Že je starost o vinice dřina, to je dozajista každému jasné, ale ať jsme vlezli do sklepa pravého či levého, modrého či zeleného, narazili jsme vždycky na srdcaře, který sice s celou rodinou dře od rána do noci, ale každý rok si do slova vypiplou to své děcko, které ti s jiskrou v oku a úsměvem nalijí do sklenky a srdcem na dlani ti odvypráví svůj život a své příběhy. Děcka se snaží sice utéct do Prahy,

ale stejně si nakonec cérka nabrnkne na hodech synečka z vedlejší dědiny, co mají ještě rozlehlejší vinohrad, takže k tomu, čemu chtěli utéct, dostanou ještě návdavek. No, ještě že to ten vesmír umí tak pěkně zařídit dobře pro nás, že.

Nastává fáze druhá, jedeme pro víno. Snad proto, že i pro nás je vinobraní ne obchodní, ale srdeční záležitost, tak i nákup vína většinou probíhá stylem „šak sa přeci domluvíme“, no prostě snový obchod, co se řekne, to platí. Víno už si tiše odpočívá na zámku a chystá se na své letošní entrée a my začínáme připravovat, vařit, zdobit zámek i sebe a dáme si práci s nějakým ještě hezcím obličejem než obvykle. Trošku hlodá červík nejistoty, jestli nebudeme letos na zámku nakonec sami, inu což, postupně bychom si s krabicemi vína tak jako tak poradili. A přichází den Dé a hodinu před začátkem vinobraní nečekaně i hodina Há a na telefonu kapelník cimbálovky ...slovo „pozitivní“ v dnešní době získalo primárně zcela jiný význam a nenese vždy poselství, které chceš slyšet. Takže věta „jsme pozitivní“ ve mně nevyvolala vlnu radosti, že paličky budou běhat po cimbále jak myšky v oříškách a budeme se bavit až do rána, ale v hlavě zůstal jen jediný obrovský otazník, co teď? Holt člověk miní, a pánbůh nejspíš ví, co dělá. A tak využít toho, co mě dnešní doba naučila, a to rychle se orientovat v nastalé situaci, nepropadnout panice a jednat. A nebát se změny, to je asi nejdůležitější. Díky naší jednotce rychlého nasazení ve stanovenou dobu otvíráme brány zámku s úsměvem na tváři a odhodláním, cimbálovka z projektoru vypadá skoro jako živá a v Kroměříži už kalupem startuje oblíbenec Dale, aby tady byl co nejdříve a jal se vás bavit. Poté už slyšíme čím dál častěji ten nejkrásnější zvuk na vinobraní, a to, když špunt opouští lahev a všechno to pálavské sluče, všechna ta dřina, láska i radost se ti přeleje do sklenky. Zámek žije, všichni se baví a užívají si toho, co jim letošní ročník může nabídnout, v tu chvíli z nás opadají obavy a už víme, že je prostě všechno tak, jak má být.

Ze srdce děkujeme všem návštěvníkům, každému z vás, kdo jste si přišli pro trochu radosti, sklenku dobrého vína a pro všechno to, co je schopno to slunce ukryté ve sklence předat. Těší nás, že vám můžeme i my dát to, co nám jde nejlíp, protože jsme jako ženy od vzniku světa takto stvořené, umíme vytvářet pocity, probouzet emoce, míchat radost, umíme vás nasytit a věnovat vám úsměv. Jo, já slyším, co teď říkají chlapi, ano, to taky umíme... A tak samozřejmě děkujeme i všem mužům, kteří nás nechávají být ženami, pomáhají nám a stojí při nás.

A teď už můžeme nadšeně s očekáváním vyhlížet, co nám do příštího ročníku příroda na jižních svazích vykouzlí.

Věra Obkráčilová

Dušíčkový pochod

Tradiční Dušíčkový pochod napoleonských vojsk 30. října 2021 vedl ze zámku v Dřevohosticích do Bystřice pod Hostýnem.

Mikulášský podvečer

S časem se to má tak, že nám víceméně pravidelně přináší kupu stále se opakujících starostí, a s lidmi je to pro změnu tak, že si do všech těch strastí hledí nastrkat co nejvíce radostí a rozličných kratochvílí. A výsledkem je pak za ty stovky let nahromaděná dosti nepřehledná plejáda velmi rozmanitých svátků, tradic a zvyklostí, o jejichž původu většinou nemáme moc ponětí.

A tak i do Dřevohostic opět dorazila mikulášská družina. Víím, že tím nepodávám úplně nejčerstvější informaci o dění v obci, ale vííte, dalo mi kupu práce ten ohromující zážitek zpracovat. Jen považte jak logisticky náročné je dostat z nebe na zem jen za pomoci klubka zlaté nitě kupu dárků naložených na voze spolu s ně zrovna drobným vozkou, štolbou a svatým Mikulášem, to celé tažené dvěma mohutnými koňmi, z nichž jeden ještě čekal hříbátka. Andělé jsou naštěstí okřídlení, ale ne že by to ně-

jak mírnilo zmatek celé operace. Čerti se přidali až na Šibencoch. Ví bůh odkud se vystračili. Z Náměstí pak celý ten ansábl vyrazil do ulic vyhledat děti zapsané v nebeských matrikách. Čtenáři je jistě jasné, že dohledat všechna děcka z Dřevohostic a žádné neopomenout by se bez vedení vyšší moci neobešlo. Jinak šlo ovšem všechno jako po drátkách. Koníci pěkně šlapali po obecním zemském povrchu. Svatý Mikuláš velmi důstojně kynul, berlou pochopitelně. Andělé se mohli uběhat a ulítat při roznášení dárečků. Jen čerti byli v pohodě a téměř bez práce, páč světe div se, ať se u nás totiž optáš, kterého chceš děcka, jestli během uplynulého roku aspoň jednou zazlobilo, každé hned odpoví, že vůbec a ani jednou k tomu. Naštěstí mají děti maminky a tatínky, kteří s čerty často velmi ochotně spolupracují, a tak přece jen bylo co napravit. Zajímavé je, že se většina poklesků našich malých hřištníků týká večeření, čištění zoubků a pomalého usínání. Čerti si o tom jistě museli myslet, že si rodičové nepřejí být rušeni při večerních modlitbách.

Dalším pro mne zajímavým zjištěním rovněž bylo, že přesto, že jsou andělé čistě etérická stvoření, tak mají poměrně velkou spotřebu nabízených koláčů. A k tomu se občas, a to jsem viděl na vlastní oči, napili i čisté vody. Nevím, nevím, jak se andílům s plnými břichy letělo zpátky do nebička.

Jako občan si myslím, že máme velké štěstí, že k nám do Dřevohostic pravidelně zajíždí svatý Mikuláš se svou družinou, aby vymýtil i ten poslední a nejmenší hříšek. A právě díky tomu si tu pak celý rok žijeme jako v nebičku.

Jiří Kasperlík, dřevohostický čert (a občas i Mikuláš)

Co nemáš v srdci, na síti nenajdeš...

Vánoce v síti? Kdepak, takhle u nás určitě ne. V síti může skončit vánoční kapr, ale nelapíme do sítě to, co s sebou nese adventní doba, a to osobní setkávání, chvíle s rodinami, blízkými i přáteli. Tím živíme ducha, proto nechejme v síti jen kapra, ale život pojďme žít skutečně.

A jak se tak krátí dny a nastává advent, začíná se balit naše městečko do svátečního. Na náměstí vyroste tradičně betlém, ke kterému se sjíždějí obdivovatelé ze široka daleka, z nebe nám na něj sesypou celou sněhovou peřinu, aby byl obrázek vánoční idylky úplně dokonalý. A když tam nahore vidí, že se vážně moc snažíme udržet ducha Vánoc, pošlou nám celou mikulášskou družinu, Martin přibalí Bělouše a dokonce i peklo se heclo a přidalo návdavkem dva výlupky k nápravě děcek málo bohabojných. Děcka oproti ložsku už můžou dokon-

ce vystrčit nos ze dveří a převzít si svůj nebeský pozdrav, pokud tedy byly hodné.

Vánoční a adventní čas by měl být kouzelný hlavně pro ty malé a menší, a tak hned týden po Mikuláši spolek Kratochvil s kastelánem, který také nechce zůstat pozadu a vítá všechny přichozí ve svátečním, otevírají na zámku dveře. Ohrát se můžete hned na nádvoří, kde v koši praská oheň jak u dvanácti měsíčků a z patra zámku se k naplnění vánoční atmosféry celé odpoledne linou vánoční melodie. Komu stále ještě mrznou palce, jde se schovat do kavárny k čaji a svařáku, tam si taky může zabroukat koledy živě a dokonce i s hudebním doprovodem. Ve vyhřáté dílně, tam to frčí, kluci i holky buší kladívky, aby si vlastnoručně vyrobili nádherná krmítka pro ptáky, nad kahanem si z olova odlijí tajemství dnů příštích a ve vedlejší dílně se vyřádí všichni kreativci u vánočních ozdob a dekorací a sem tam si lupnou do pusy perníček. Na-

šťěstí v budce nezůstal přiklepnutý žádný palec a ptáci si budou moci celou zimu pochutnávat jen na své oblíbené slunečnici. Ale to my už máme tisíckrát prověřeno, že naše děcka jsou nesmírně šikovná, zvědavá a odvážná, když jim dáme prostor. A my dospěláci se tetelíme blahem, když vidíme ty roz dováděné a spokojené skřítky, kterým se ani nechce domů.

A aby si na své přišli i dospěláci a uloupili si pro sebe také kousek vánočního pohody, uspořádalo městečko hned několik vánočních koncertů. Prvním byl o třetí neděli adventní koncert přerovské kapely Arrhythmia, která stejně jako předloni předvedla úžasný výkon a předala všem přítomným obrovskou dávku energie. Kapela obměnila složení, což kladně kvitovala převážně mužská část publika. Jen co došvihly smyčce, už se rozléhaly na náměstí pod žudrem další vánoční melodie v podání sextetu zlínské filharmonie pod vedením Pavla Skopala. A přestože z nebe padá cosi nepříjemného a mokrého, celé naše náměstí je plné lidí. Podvečerní venkovní koncert byl krásný, netradiční a moc příjemný. No a potom už hušky domů zadělat na vánočku, obalit kapra, nastrojít stromek a hlavně to nepoplést, abychom měli čas na Štědrý den přijít na náměstí pro Betlémské světlo, zazpívat koledy s Fčelkou a pozdravit přátele.

Arrhythmia

Good Work

Sotva se přehoupnul Štedrý den a my dojdáme poslední zbytky salátu, hned po Štěpánu k nám zavítala kapela Good Work. Myslím, že málokdo z přítomných nějak konkrétně tušil, co ho čeká. Nicméně to, co se odehrálo ve skutečnosti, nečekal asi nikdo. Bylo to úžasné, živé, barevné vystoupení, mix žánrů, souhra a muzikantské propojení, které každého z nás donutilo zapomenout na hudební škatulky a otevřít mysl všemu, co přicházelo. Za mě osobně obrovské překvapení a dík, že jsem mohla být součástí. Věřím, že tuhle „dobrou práci“ u nás ještě uvidíme.

No a pak už pomaloučku plíživě přichází konec roku, aby vše, co se v něm událo, uzavřel do vzpomínek. V posledním dni roku se už tradičně všichni setkáváme v lese. Nevím, jestli při vstupu k dobrovolným hasičům je podmínkou, abys uměl vařit, u nás věřím, že tomu tak je, protože co hasič to kuchař. Všechno připravené jídlo je tradičně vynikající, a tak se my nakrmení účastníci, sytí a spokojeni, naposledy v tomto roce zdravíme se svými známými, abychom si s kalíškem v ruce popřáli jen vše dobré a hlavně zdravíčko v roce, do kterého vstupujeme. A pak už plní očekávání vítáme dny příští. No a přeci jaké si je uděláme, takové budou, tak se snažme.

I když doba je jaká je, o té se netřeba rozepisovat, protože napsáno i vyřčeno bylo tolik, že to jeden lidský rozum není schopen pobrat, a přes to všechno, co se v současné době děje, život v našem městečku v rámci možností běží v úplně normálních kolejích. Já za sebe a snad i za ostatní jsem za to nesmírně vděčná a děkuji vedení našeho městečka, každému spolku i jednotlivcům, kteří buď v rámci organizace, nebo účastí občas překročí svou bezpečnou zónu, aby ubránili zdravý rozum, nenechali se vmanipulovat tam, kam je vlastní svědomí nepustí. Ne všude se to daří tak dobře jako nám v Dřevohosticích.

Věra Obkráčilová

Betlémské světlo dorazilo do Dřevohostic

Betlémské světlo – symbol míru, lásky, naděje a přátelství – letos přebírali čeští skauti od svých rakouských kolegů na hranicích v Břevlavi, kvůli opatřením souvisejícím s pandemií pro něj nemohli jet vlakem do Vídně, jak tomu bývalo v minulých letech. Stalo se tak v neděli 12. prosince 2021 v 8.30 hodin a Betlémské světlo dovezli do Brna do katedrály svatých Petra a Pavla na Petrově. Díky skautům se od soboty 18. prosince 2021 rozšířilo po celé republice.

Letošním mottem je ZASEJTE POKOJ – SKLÍZEJTE SPRÁVEDLNOST.

„Ukažte své skutky dobrým způsobem života, v tichosti, kterou dává moudrost. Moudrost shůry je čistá, mírumilovná, ohleduplná, ochotná dát se přesvědčit, plná slitování a dobrého ovoce, bez předsudků a bez přetvářky. Ovoce spravedlnosti sklídí ti, kdo rozsévají pokoj.“

Jakub 3, 13–18

Na dřevohostické náměstí, jako každý rok, Betlémské světlo přivezl pan Jiří Zbírál. Tentokrát to vypadalo veseleji než loni, u velkého betléma se s lucerničkami postupně sešlo minimálně dvě stě lidí, aby svůj vánoční domov ozdobili tímto vzácným světlem. Jak bylo dříve tradicí, i letos zazpíval koledy a vánoční písně pánský pěvecký soubor Fčelka. Chyběli sice koně a svařák, ale lidé byli rádi za možnost setkání a popřání si krásných svátků, a tak to nikomu nevadilo. Vánoční čas mohl začít.

Michaela Roubalíková

Centrum pro volný čas Dřeváček

V roce 2007 bylo místními maminkami založeno občanské sdružení známé pod názvem Centrum pro volný čas Dřeváček o.s.

Toto sdružení vzniklo za účelem pravidelných setkání nastávajících a novopečených maminek společně i s nemluvnaty, aby se podělily o své strasti, zkušenosti, každodenní rutinu a vyměnily si své poznatky a vzájemně si radily, a hlavně, aby jejich mrňata začala poznávat první kamarády a začala si budovat svá společenská postavení.

Za tímto účelem máme k dispozici přízemní prostory v předzámčí, sestávající z velkého sálu před samotným centrem, herny plné hraček, další herny s klaviérem a vybavením pro tvoření a řízenou zábavu, dále koutku s posezením pro maminky a výhledem na celé prostory, a samozřejmě WC a minikuchyňku. Tyto prostory byly zakládajícími maminky vymalovány pohádkovými postavami, vybaveny nejen dětským nábytkem, stolečky, židličkami, různými hračkami, výtvarnými pomůckami a vybavením pro tvoření s dětmi, ale také klaviérem s možností si zazpívat a zahrát nejen dětské písničky. V našem centru můžete učit své ratolesti říkanky, písničky, různé tanečky, děti mají také možnost malovat pastelkami, vodovými barvami, barvami na sklo pomocí různých šablon, můžete s dětmi tvořit různé vystřihovánky a spoustu dalších činností, k dispozici je také množství společenských her. Nebo můžete nechat svá dítky jen tak si hrát, a vy si alespoň trochu odpočínáte a poklábosíte s dalšími maminkami.

Naš spolek také pořádá různé akce pro děti jako např. drakiádu, dětský den, odpoledne s hraním společenských her, naučnou lesní stezku s luštěním šifer, zimní podvečerní promítání pohádky s popcornem, letos poprvé s přespáním v prostorách centra a další. Naším cílem je zabavit děti, ale také zapojit rodiče a umožnit strávit společný čas rodičů s dětmi a naučit je něco nového.

Byla by škoda, aby naše centrum, vybudované pro naše nejmenší a jejich maminky, zůstalo nevyužito. Rády bychom tímto oslovily další maminky a nabídly jim možnost se scházet a využívat prostory centra Dřeváček, které je po domluvě k dis-

pozici. Maminky nejprve uhradí jednorázový členský příspěvek na rok a mohou centrum využívat nebo při každé návštěvě uhradí stanovený poplatek za využívání centra. Tyto příspěvky jsou určeny na nákup hraček, výtvarných pomůcek a dalšího vybavení.

Maminky, domluvte se a společně s vašimi dětmi se můžete v našem centru scházet!
za Dřeváček: Ivana Kopečná, Lenka Jantula

Z Klubu seniorů Dřevohosticka

Senioři sportují

Klub seniorů Hradčany uspořádal v sobotu 19. září 2021 již třetí petanguový turnaj na výletišti v Hradčanech. Přijali jsme jejich pozvání a zúčastnili se v hojném počtu. Utvořili jsme 3 dvoučlenná družstva. Bojovalo se s plným nasazením. Ze soutěžících 22 družstev jsme získali krásné 5. místo. Nechybělo občerstvení ani oblíbená tombola. V přátelské atmosféře jsme všichni prožili krásné odpoledne.

Pracovní činnost členů klubu seniorů

Klub seniorů Dřevohostice zajišťuje dárky při příležitosti vítání občánků už několik roků. Byly to háčkované hračky, šité kočky, sovy a v poslední době členky šijí polštářky. Materiál na všechny výrobky je pouze z vlastních zdrojů. Také náplň do polštářků z dutého vlákna je charitativní dar. Je ovšem nutné vlákno na malé kousky natrhat. Tato práce připomíná „drhnutí peří“. Ze zbytků látek vznikají krásné polštářky, které, doufáme, dělají dětem radost.

...

Od listopadu vláda zpřísnila koronavirová opatření. Zakázala vánoční trhy, výstavy a spoustu jiných akcí. Náš klub seniorů se opět do odvolání uzavřel. Snad se brzy po novém roce budeme moci opět scházet. Do nového roku 2022 všem přejeme hlavně hodně zdraví, štěstí, a spokojenosti

za klub seniorů Božena Pokusová

Zamyšlení – byl to úspěšný rok

Vážení sportovní přátelé, i přes komplikace, které nás stále s různou intenzitou provázely s jednotlivými vlnami COVID-19 v loňském roce 2021, naše T. J. Sokol Dřevohostice realizovala několik společensky sportovních akcí, které bych si dovolil zde připomenout. Začátkem června se před sokolovnou a v přilehlých ulicích realizoval projekt: „Evropské míle“, do kterého se mohl zapojit každý (včetně zdravotně hendikepovaných), kdo chtěl překonat vzdálenost 1 míle (1,6 km) formou chůze, běhu, jízdy na kole, kolečkových bruslích nebo dalšími způsoby pohybu. Celkem se tak sešlo 83 sportovců. Je předpoklad, že tuto akci budeme realizovat i v roce 2022. Další akcí, která neušla vaší pozornosti, bylo v červenci v zámecké zahradě: „Dřevohostické filmové léto“ i s příjemným večerním posezením. Koncem července se nám také po několikátém odložení podařilo realizovat: „Sportovní seniorský podvečer“, kde každý soutěžící – sportující senior byl odměněn a proběhlo vyhodnocení nejúspěšnějšího sportovce, sportovkyně s nejvyšším počtem bodů. Tím se stala paní Květuše Skýpalová. Tato akce, a především vystoupení Cimbálové muziky Aleše Smutného se zpěvákem, nám známým moderátorem pa-

nem Karlem Hegnerem, překonalo očekávání a pro všechny účastníky bylo nezapomenutelným zážitkem profesionální produkce. Celkem se projektu zúčastnilo 43 seniorů, nejen členů Klubu sokolských seniorů naší jednoty, ale také Klubu seniorů Dřevohostice a Domova pro seniory z Radkové Lhoty. Projekt: „Sportovní seniorský podvečer“ byl podpořen Nadací ČEZ v částce 21 000 Kč.

Začátkem října jsme si připomněli: „Památným dnem sokolstva“ smutné okamžiky naší historie, událostmi roku 1941 – tohoto roku zastupující říšský protektor Reinhard Heydrich rozpustil Českou obec sokolskou a její majetek byl úředně zabaven. V noci ze 7.–8. října 1941 při „sokolské akci“ gestapo zatklo všechny sokolské představitele z ústředí, žup i větších jednot. Byli mučeni, vězněni a deportováni do koncentračních táborů. V druhé polovině října se uskutečnila tradiční akce „Strašidelný zámek“, která má své stálé příznivce mezi rodiči s malými dětmi a společně za sychravého počasí procházeli různá stanoviště, kde plnili zadané úkoly, za které si děti odnášely odměny.

Na závěr bych rád připomněl dva projekty, do kterých se přihlásila naše jednotka a významně v nich uspěla. Prvním projektem, do kterého se přihlásil oddíl malé kopané dětí naší jednoty, byl společný projekt, který spoluorgani-

zovala ČOS a obchodní řetězec PENNY s názvem: „HÝBEME SE HEZKY ČESKY“, kde se náš oddíl malé kopané dětí umístil na I. místě v regionu (Přerov, Lipník, Hranice) a získal finanční podporu v částce 15 000 Kč a další zdravé produkty z prodejny PENNY, které jsou postupně dětem předávány. Do tohoto projektu se náš oddíl přihlásil s akcí dosazení ovocných stromů do sadu za sportovním areálem. Projekt byl náročný v tom, že probíhal po dobu skoro celého roku, měl několik fází, do kterých se spousta z vás občanů a příznivců sportu v Dřevohosticích zapojovala, a i díky vám jsme byli úspěšní. Fyzická realizace projektu byla ukončena dosazením 40 kusů ovocných stromů do sadu za sokolovnou v listopadu. Upoutávky na tento projekt můžete stále sledovat v reklamách v televizi.

Druhým významným projektem s názvem: „Špacír pod hvězdami“, který se uskutečnil koncem září v rámci BeActive Night, noční akce z projektu Sokol spolu v pohybu s počtem 118 účastníků. Tato akce v rámci ČOS skončila na II. místě a byla ohodnocena voucherem na zboží v sokolském e-shopu v částce 10 000 Kč.

Na dotacích se naši tělocvičné jednotě podařilo získat v roce 2021 celkem 117 356 Kč z toho 10 000 Kč z Olomouckého kraje a 107 356 Kč z NSA (Národní sportovní agentura). Nejenom že tělocvičná jednotka přijímala finanční prostředky, ale v rámci solidarity a dobročinnosti také finanční prostředky vydávala. Finančně podpořila sbírku na nový zvon „Maria“ do místní zvonice, kterou zveřejnil městys Dřevohostice, v částce 50 000 Kč. Ve čtvrtek 24. června 2021, kdy se jižní Moravou prohnalo tornádo a zasáhlo Břeclavsko a Hodonínsko, naše jednotka neprodleně v pátek 25. června 2021 podpořila T. J. Sokol Lužice prostřednictvím obce Lužice částkou 10 000 Kč, jednu ze zasažených obcí. Tělocvičná jednotka částkou 2 000 Kč na transparentní účet podpořila rodinu tragicky zesnulého házenkáře z Droždína.

Na závěr bych chtěl poděkovat za podporu Nadaci ČEZ, obchodnímu řetězci PENNY, Olomouckému kraji, ČOS, městysu Dřevohostice a také za spolupráci spolku Kratochvíl, ZŠ Dřevohostice, Domovu pro seniory Radkova Lhota, Klubu seniorů Dřevohostice a členům jednoty a příznivcům sportu v Dřevohosticích, kteří se do projektu zapojili.

Zpracoval Jaroslav Jančík

Od podzimu do zimy v naší školičce...

Podzimní počasí nám letos přálo. Díky sluníčku si děti dlouho užívaly míčových her na naší zahradě a herním mobiliáři. Zahrada má spoustu předností. Děti navazovaly nové vztahy s dětmi z jiných tříd, starší děti se učily být ohleduplnými k těm mladším, při míčových hrách dodržovaly s kamarády hru fair play a prostřednictvím herních prvků se zdokonalovaly v překonávání překážek. Vycházky měly taky své kouzlo. Obzvlášť, když přálo větrné počasí a paní učitelky se mohly vydat na kopec pouštět draka... a povedlo se... jeden takový byl spatřen při pohledu k nebi. Dětem ze třídy Berušek se vznášel a naštěstí nikoho z nich neunášel.

V letošním školním roce se nám opět nevyhnula covidová opatření. A tak krojované vystoupení, které si pro veřejnost připravila třída Včeliček, zůstalo zatím pod po-

kličkou. Kdo však měl možnost vítat nové občánky na zámku, mohl být svědkem obohacení této události o vystoupení dětí ze třídy Berušek pod vedením učitelky Petry Jančíkové a Magdy Opletalové.

A koho nám letošní podzim přivál? Jednu z našich kolegyní Marii Zámečnickovou, se kterou se některé děti mohou vídat každé pondělí odpoledne při seznamování hravou formou s anglickým jazykem. A taky čtyři studentky ze Střední pedagogické školy z Přerova, které s dětmi prožívají každý pátek ve třídě Včeliček. Moc jim děkujeme za atmosféru, kterou mezi děti vnáší.

Blížil se příjezd sv. Mikuláše, na kterého se většina dětí těšila. Zpívalo se, tancovalo. I ti, kteří měli v přítomnosti Mikuláše „malou dušičku“, se nako nec nebáli. Co víc může rozptýlit strach, než to, že vidí Mikuláše taky tancovat? Byl dokonce na děti tak hodný, že i čerty nechal za dveřmi školky.

Vánoční atmosféra dýchala ve školce na každém rohu. Tu nám připravovaly paní učitelky společně s dětmi, a to svou fantazií a tvořivostí. Ani dřevohostický betlém neušel pozornosti našich dětí při vycházkách.

A i když nás covidová opatření opět připravila o předvánoční setkání, rodiče o vystoupení dětí nepřišli. Děkujeme tímto paní učitelce Bc. Janě Šimčíkové za vytvoření videí, doplněná fotogalerií, která budou památkou všem rodičům, dětem, ale i učitelkám.

S přáním zdraví, lásky, pohody v novém roce 2022

*Zdeňka Peichlová,
učitelka MŠ Prámiček*

Základní škola

Projektové dny ve škole i mimo školu

Po dlouhé době, kdy jsme byli sešněrováni různými omezeními a zákazy vyplývajících ze šíření nákazy COVID 19, jsme se začátkem nového školního roku chtěli dohnat, co se dalo. Dotace z projektu Šablony II. v ZŠ Dřevohostice nám umožnila realizovat aktivity, na které bychom jinak z finančních důvodů nedosáhli. Žákům byla proplacena doprava a vstupné, mohli jsme se vydat směle do světa. Děti pod vedením svých učitelů navštívily Brno, Pevnost poznání v Olomouci, Muzeum J. A. Komenského v Přerově a mnoho dalších zajímavých míst. Zázitky a postřehy z těchto výletů vám nyní nabízíme. JZ

Postřehy a dojmy druháčků z návštěvy a besedy s profesionálním hasičem

Nelinka Hradilová – Nejvíc se mi líbilo, jak nám říkal, co má za oblečení a k čemu se používají ostatní věci.

Kubík Jícha – Mně se nejvíc líbilo povídání, jak zachraňují, když se zabouchnou dveře a když jsou povodně.

Laurinka Cagašiková – Líbilo se mi, jak se hasič oblékal do toho obleku a říkal nám, co dělají hasiči.

Kačka Kovářová – Mně se nejvíc líbilo, jak nám v hasičském obleku ukazoval, co máme dělat, kdyby ve vedlejší místnosti hořelo.

Tobík Kotas – Mě překvapilo, jak zadělával dveře a jak dal z okna hadru.

Agátka Bělánková – Líbilo se mi, jak hasič předváděl, že tam hoří a jak si dával na hlavu bezpečnou helmu.

Ondra Neděla – Líbila se mi jeho helma a jak předváděl, že se dusí.

Jarda Vavrys – Nejvíc se mi líbilo, jak nám ukazoval dýchací přístroj.

Ellianka Janečková – Mně se líbilo povídání, jak hasiči vypáchili děti z výtahu, jak lozil po zemi a volal o pomoc, a jak nám všechno vysvětlil.

Maruška Pitnerová – Mně se líbilo všechno a ještě jedna věc se mi líbila, jak jsme dostali pexeso.

Návštěva Muzea Komenského v Přerově

V polovině listopadu čekaly pátáky v muzeu dva programy – Neživá příroda a Cesta do pravěku. Výstava minerálů byla bezvadná, nejvíce pozornosti samozřejmě přitahoval diamant a zlato, zkrátka drahé kamení. Po chvilce rozkoukání ale našly děti krásu i leckde jinde a po pomyslném žebříčku oblíbenosti stoupal do strmých výšek také amethyst, achát a kalcity.

Největší zážitky však přinesla cesta do pravěku. Do něj jsme totiž prošli se zavřenýma očima naprostou tmou. Ta by se dala krajet, takže jsme oči mohli s klidem otevřít, neviděli jsme stejně nic. Ještěže jsme se všichni drželi provazu, protože cesta se kličkala a leckdo ztrácel orientaci. Ocitli jsme se v prostoru, který připomínal jeskyni. Usadili jsme se kolem naleziště kostí, a dokonce jsme si mohli osahat kus mamutiho klu a zubu. To vám by-

la stolička, na kterou by se dalo i usednout. Ovšem ze všeho nejlepší byla hra na archeology. Dostali jsme bedny s pískem, lopatičky, hrabičky, štětečky a podobné nástroje a už jsme hledali pradávno poklady. Někteří naši archeologové začali zuřivě přesouvat písek z bedničky vedle na zem ve snaze najít co nejrychleji pořádný kus kosti. Záhy byli usměrněni a brzy pochopili, že práce archeologa je práci mravenčí, systematickou a především trpělivou. Nepořádek jsme zametli a do odkrývání nálezu jsme se pustili už s rozmyslem a pak si nadšeně navzájem ukazovali střepy keramických nádob a úlomky kostí.

Markéta Pechálová

Výlet do Pevnosti poznání

Naši šestáci si vyrábí duhu z cukrové vody ve výukovém programu Cukrová duha, zda si uvědomují, že celý pokus je na principu hustoty látky, to netuším :-)

V listopadu jsme se vydali se sedmáky na výlet do Pevnosti poznání. Docela jsem se těšila, bylo to něco jiného než sedět ve škole. Autobus nás vyzvedl před školou a dovezl do Olomouce, kde se Pevnost poznání nachází.

Nejprve nás čekala velmi zajímavá výstava a program, který shrnoval poznatky ze zeměpisu a přírodopisu, a potom přišla na řadu ta největší bomba. Pustili nás do planetária. Je to taková prostorová, tmavá místnost, ve které se uvelebíte a na stropě sledujete dokumentární film. Tento byl o vesmíru a planetě Zemi. To se mi fakt líbilo. Stejně nadšená jsem byla i z hlavolamů, které jsme mohli řešit také v Pevnosti poznání. Některé byly snazší, s jinými jsem si nevěděla rady, ale to nevadilo, i tak jsme si užili hezký výlet.

Andrea Doležalová a kol. 6. třídy

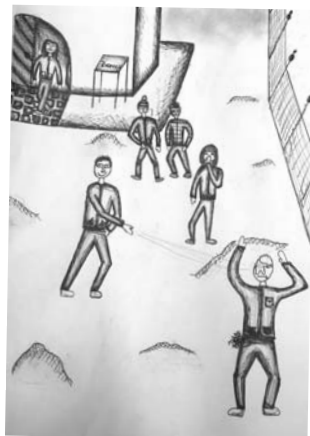
Vesmír, Galaxie, Sluneční soustava, Slunce, hvězdy, planety, komety, meteory, meteority... o tom všem se promítá v Planetáriu Pevnosti poznání.

Toulky historií naší obce

Kdo jiný by byl pro rozvíjení deváťáky lepším průvodcem historickými Dřevohosticemi než náš uznávaný zámecký kustod pan Kasperlik! „Už z dálky jsme poznali, že je to velice moudrý člověk, avšak jeho líšácký úsměv nás trochu znejistil,“ odhalil jeho pravou podstatu Marek Olivík a hned si vybavuje další příhodu z vycházky obcí. „Ten den napadl čerstvý sníh. Nedalo mi to a musel jsem po panu kastelánovi hodit kuličku. Sněhová koule se otřela o jeho zelený hubertus a my jako řádní pubertáči jsme se mohli smíchy potřhat. Ovšem rozvážný zámecký pán místo odvetné palby nahodil tajuplné, ba neuvěřitelné příběhy z historie Dřevohostic a navrch přiložil pár vtípků ze života, a tak jsme se do školy vraceli radostně a plni nových informací.“

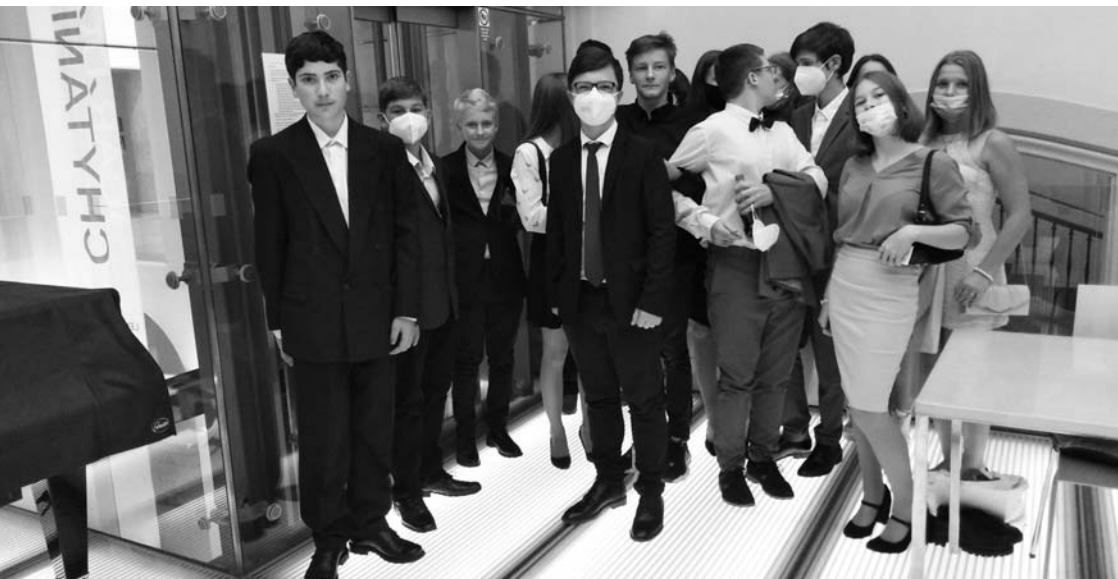
„Díky projektovému dni žáci poznali náplň práce kastelána zámku, seznámili se s průběhem a výsledkem archeologických průzkumů na území Dřevohostic, s architektonickými zajímavostmi i historickými klíčky,“ pochvalovala si podnětnou akci paní učitelka Klimecká, která si ovšem trochu posteskla, že sněhová pokrývka a patnáctiletá mládež vytváří traskavou směs. „Po incidentu se sněhovou koulí jsem byla ve střehu já i pan kastelán,“ pronesla trochu v rozpacích, „a byla jsem moc ráda, že archeologové všechny podzemní prostory během výzkumů pečlivě zakryli, neboť některé žáky nadšené pro dějepis bych hledala možná ještě teď.“

Obrázek nakreslila Dominika Kopečná

Do Brna za poznáním i úsměvy

Autobus plný nadšených deváťáků vyrazil 5. října ráno na jih. Ryze vědecký program, při němž jsme navštívili protiatomový kryt v jeskyni Výpustek a bývalou huť u Adamova, kde jsme v rámci experimentální archeologie hledali struskové hroudy

a spečené sklo, narušil zcela nevědecký výklad paní ředitelky o vyvolávání duchů u jeskyně Býčí skála. I s praktickými ukázkami!

K badatelské činnosti nás pan učitel Foukal přivedl zpět v brněnském Technickém muzeu. Bohatě naplněný den jsme zakončili návštěvou divadla Reduta. Goldoniho komedie *Mirandolina* o praštěné hostinské a neodbytných nápadnících nás rozesmála tak, že jsme se chechtali, ještě když nás autobus vysazoval uprostřed noci na Náměstí.

devátáci a NK

Workshopy na SPŠ jsou stálící

Když jsem před léty začínal spolurealizovat nápad technických kroužků se zaměřením na strojírenství a elektrotechniku, nečekal jsem, že se z původně skromné aktivity mezi několika školami stane nyní již tradiční bohatý volnočasový program pro mladé techniky. První ročníky probíhaly ve strojních dílnách a elektrolaboratoři SPŠ. Postupně se k výrobkům ze dřeva a kovu, jednoduchým obvodům a stavebnicím přidala robotika, programování, počítačová technika a CNC obrábění. Vznikl blok zajímavých aktivit, který je každoročně nabízen žákům osmých a devátých tříd pro rozvoj jejich zájmů a často bývá i popudem k dalšímu profesnímu směřování. Jen z naší školy se každý rok těchto kroužků účastní 6–10 chlapců i dívek.

A co je to workshop? Tento z angličtiny převzatý pojem představuje tvůrčí dopoledne, kde si mohou žáci z osmých i devátých tříd vyzkoušet různé činnosti, které jsou spojeny s odborným studiem na SPŠ. Navštíví laboratoře strojní i elektrotechnické, dílny, počítačové učebny, učebnu CNC i učebnu CAD. Vždy se skupince žáků věnují starší studenti a jejich pedagogové, kteří pro ně mají různé úkoly, kvízy a soutěže. Na závěr jsou ti nejšikovnější odměněni drobnými cenami.

Každý rok se workshopů účastní z naší školy okolo 20 žáků. Ne všichni se po jednom příjemném a zajímavém dopoledni rozhodnou ke studiu na této střední škole, ale všichni získají alespoň částečný náhled do toho, co tato střední škola nabízí, co umožňuje svým absolventům a jaké postavení na trhu práce mají. A hodnocení této akce z pohledu našich žáků nás utvrzuje v tom, že se budeme snažit spolupraci se Střední průmyslovou školou v Přerově udržovat a rozvíjet i nadále.

Marek Foukal

Škola v přírodě Chaloupky – Sklené 2021

Po komplikovaných rošádách s termíny realizace a proticovidovými omezeními jsem se rozhodl už raději neváhat a vyrazit. Čas tlačil, dotace přislíbena, termín zcela neobvyklý – listopad! Po poměrně rychlých přípravách jsem s ostřílenou kolegyní Janou Číhalovou a 24 osmáky a deváťáky vyrazil brzy ráno vlakem do Žďárských vrchů. V den odjezdu bylo sice hezky, ale komplikace se ten den skládaly jedna za druhou – onemocnění, podezření na nákazu covid, testování za pochodu, shánění testů pro všechny ve Žďaru nad Sázavou, taška s vybavením, která pokračovala rychlíkem ku Praze, prokázané nakažení, odjezd nešťastného nemocného domů... Každý den byl náročný, program byl pestrý a počasí nám drželo i přesto, že touto dobou zde bývá obvykle sníh. Užili jsme si to všichni krásně, zážitků máme spoustu a spolužáci se za týden poznali více než za půl roku ve škole. Kdyby nebylo toho nešťastného množství se viru, bylo by vše ještě veselější. Bohužel, další týden nás začala klátit infekce a nakonec jsme jako třída skončili v karanténě a na distanční výuce. Naštěstí, skoro všichni nemocní měli jen malé nebo žádné příznaky.

O co bylo rychlejší vypravování, o to byla komplikovanější administrativa kolem dotace k tomuto pobytu. To je taková neradostná záležitost, kterou nás poskytovatel zatěžuje „za odměnu“. Všem je jasné, že pobyt proběhl i s programem, všichni museli někde spát a něco jíst a taky tam museli jet vlakem a autobusem, ale úřad je úřad... A tak se faktury přepočítávají na osobohodiny a další ukazatele, které někdo vymyslel, ničemu nepomáhají, ale jsou nesmírně důležité... Nakonec se vyřizováním papírů kolem zabývá dvakrát tolik lidí, než se celý týden staralo o děti. Nevěříte? Zeptejte se naší paní ředitelky, paní zástupkyně a paní ekonomky...

Marek Foukal

Mikulášská nadílka

Letos deváťáci připravovali pro celou školu ve spolupráci se SRPD mikulášskou nadílku. Jak už to u deváťáků bývá, nadílka byla v pátek a ještě ve středu byli v borohorném klidu s tím, že to se nějak vyladí. No vyladilo, což o to. Spolupráce v pá-

tek ráno byla příkladná. Čerti pomáhali andělům a Mikuláš drtil uhlí... Nosnou myšlenkou učitelského sboru bylo Jen ať čerti nemají ty masky!! Děti se jich bojí! Říkal jsem si, že hodní se čeho bát nemají a zlotřilcům je často čerta málo, ale dodrželi jsme přání a vyrazili s nadílkou. Pár slziček ukápl, i když byli čerti hodní. Ovšem v páté třídě jsem jako Mikuláš pokynul čertům a vyzval je k potrestání zlobivců, protože někteří kluci si zde svými skutky hodného čerta nemohli zasloužit. A tak vzduchem svištěla metla, v pytlí se sebou cukal známý buřič s ohnivým vlasem a holky situaci zachraňovaly básničkou... Ještě, že mají tu Elišku. Páťáky pak překonal jenom sedmák Adrián, ale proti pekelné přesile šanci neměl.

Hezké to bylo, akorát fotek je málo, protože v tom zaujetí náš nebeský dokumentátor mačkal nějaký jiný knoflík, než je spoušť fotoaparátu....

Marek Foukal

Vánoční besídka

Na poslední školní den roku 2021 jsme se moc těšili. Šli jsme do kostela, kde Filípek cestou narazil do dvou popelnic. V kostele jsme si mohli zapálit svíčku. Pan kastelán nám pověděl o některých sochách, řekl nám, jak se jmenují. Cestou zpět do školy jsme se zastavili u Panenky Marie a u betléma na náměstí. Po návratu do školy jsme si udělali besídku. Paní učitelka nám uvařila čaj, jedli jsme cukroví a poslouchali koledy. Rozdali jsme si dárečky a vyrobili jsme si svícen z jablíčka. Byl to moc fajn den.

žáci 3. třídy

Půjdeme spolu do betléma...

Dřevohostice jsou známé Velkým figurálním betlémem zdobícím každoročně naše Náměstí. Do povědomí se dostává i starší zrenovovaný betlém, který má dnes už své trvalé místo na zámku. Co ale betlém školní? O tom, kromě nás, školou povinných, nikdo moc neví. A že se máme také čím chlubit! Tento betlém vznikl už před lety. Pod vedením pí uč. Luljakové děti v hodinách výtvarné výchovy vytvořily celou řadu postav, které míří za Ježíškem uloženým v jesličkách ve chlévě. Betlém byl vystavován na přerovském výstavišti při příležitosti charitativní akce pro tělesně postižené a potom tentýž rok i na vánoční výsta-

vě na zámku. Roky pak zdobil v adventní době vestibul školy. Potěšil i obyvatele Opatovic. Pak se na něj jaksi pozapomnělo, byl odložen v archivu a některé postavy dokonce podlehy zubu času. Až letos se zase zaskvěl. Po menší kosmetické úpravě se vydal na Velkou výstavu betlémů do Olomouce. Zde stanul v čele krypty katedrály sv. Václava a poutal pozornost návštěvníků z Olomouce i okolí. I když jeho tvůrci, kdysi žáci naší školy, jsou už dnes dospělí, betlému roky na kráse a zajímavosti neubraly. Naopak, v sousedství tradičních papírových, dřevěných, keramických a dalších betlémů a betlémků určitě upoutal pozornost a vzorně propagoval naši obec i školu.

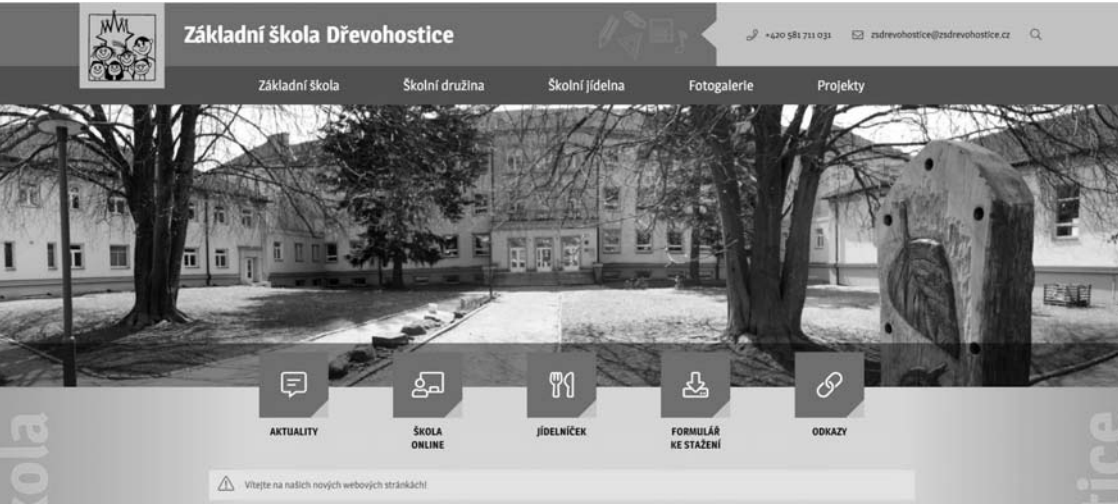
A že i nyní žáci výtvarného kroužku nechtěli zůstat pozadu, vytvořili letos 12 betlémů. Každý je jiný, vyrobený z různých materiálů a zpracovaný odlišnými technikami. Tato dílka vystavili ve vánočním čase v kostele sv. Havla v Dřevohosticích.

Se svými betlémy jsme se zapojili do výzvy České školy betlémářů. Jejich snahou je, aby bylo vytvořeno a vystaveno na veřejně přístupném místě co nejvíce betlémů, aby tak vznikla ojedinělá výstava co do počtu, ale i originality vystavených děl. V dnešní pandemické době si tak lidé mohli na mnoha místech naší vlasti prohlédnout za okny, výklady obchodů, v kostelích apod. zajímavou přehlídku lidové tvořivosti. V některých městech vznikly dokonce betlémské cesty nabízející pěknou podívanou při svátečních procházkách. Třeba se příští Vánoce přidáte a svůj betlém taky za oknem vystavíte. Přispějete k vánoční výzdobě našeho městečka a uděláte radost sobě i ostatním. *Jana Zajícová*

Nový webový kabát pro školu

Není tomu tak dávno, kdy si učitel vystačil s tabulí, křídou a jedinou učebnicí po celý profesní život. Digitální věk však do škol nejprve nenápadně nakoukl a pak plnou silou vtrhl jako uragán. Ani rodičovské: „Ukaž žákovskou knížku!“ už v rodinách školáků neuslyšíte, protože maminky a tatínkové se o vzdělávacích úspěších svých potomků dozvědí z elektronické žákovsky ve ŠKOLE ON-LINE.

Když jsme v roce 2006 zakládali první školní webovky, zdálo se, že je to napořád. Nutnost komunikovat s žáky, rodiči i veřejností na dálku nás ale přesvědčila, že jen s doplňováním a přestavbou starých stránek nevystačíme. Firma Galileo vybudovala školní web od podlahy, takže má moderní design, je snadno ovladatelný a přehledný a také obsahuje všechna data, jak je předepisuje zákonná norma. Doufáme, že se nové webovky líbí, bude se nám s nimi dobře pracovat a poslouží k ještě vyšší informovanosti o dění ve škole.

Nataša Kučerová

Jak se mladí bavili dříve a jak dnes

Tak jako každý rok přijela k nám o vánocích na návštěvu všechna vnoučata. Po krátkém uvítání se posadila vedle sebe na gauč, vytáhla mobily a dala se „do práce“. Na naše otázky, které jsme museli několikrát opakovat, odpovídala většinou jen několika slovy. Myslím, že v ostatních rodinách je to podobné.

Vzpomínám, jaké jsme my měli vybavení v jejich věku. V domácnostech nebyl ani obyčejný telefon. První telefon na Novosadech měli Zlámalovi a Matýskovi. Já jsem poprvé držel telefon, když mi bylo asi třináct let. Poslal mně jeden pán do kanceláře JZD, abych něco vyřídil, tenkrát byly kanceláře na náměstí, nyní Nedělovi. Přišel jsem do kanceláře, uklízela tam jen paní Kučerková. Začal zvonit telefon, paní Kučerková mi řekla, ať zvednu sluchátko, ptal jsem se jí, co mám říkat. Ona říkala, řekni, že ta-

dy žádný úředník není. Tak jsem poslechl, zvedl jsem sluchátko a řekl jsem „tady nikdo není“ a sluchátko jsem položil. To bylo kolem roku 1961. V té době neměli všichni ani rádio. Naši měli rádio od roku 1945. Také jsme denně odebírali noviny, já se sestrou jsme odebírali časopis ABC, později VTM (Věda a technika mládeži), tatínek odebíral měsíčník Rádce. První televizi měl pan Veselý Ludvík, kam jsem někdy s tatínkem chodil. To bylo takové velké rádio a na menší polovině byla malá obrazovka. S kamarády jsme chodili na televizi do bývalé hospodářské školy, kde se připravovali budoucí předsedové JZD. My jsme leželi před televizí na zemi a sledovali hokej, nějaké mistrovství světa.

Osobních aut bylo také málo, první auto na Novosadech měl MUDr. Hrdlička. Že bylo málo aut, byla výhoda pro kluky, mohli jsme hrát fotbal na silnici celý den, nic nejelo. V době polních prací jezdilo mnoho povozů, hlavně kravské. To ležel každých pár metrů na ulici „kravinec“. Že jsme neměli různé mobily, smartphony a jiné dnešní vymoženosti, nám vůbec nevadilo. Byli jsme neustále venku, hráli jsme si různé hry, lozili po stromech a jiné. Dnešní děti nedokážou vylézt na strom. Rodiče nás nehledali, pokud jsme přišli domů, než byla tma. Stejně nebyl mobil, aby mohli zjistit, kde jsme. Večery jsme trávili doma s rodiči. Četli jsme si něco nebo poslouchali pohádky v rádiu. Až za vysvědčení z šesté třídy jsem dostal kolo, bylo to obyčejné pánské kolo, které mi vydrželo až do třiceti let. Sestra je o rok starší, kolo dostala také v šesté třídě, kolo má pravděpodobně dodnes (bude jí 75 let). Podobně to bylo s hračkami. Když jsem byl malý, nejvíce jsem si hrál s polínky dřeva na topení. V kuchyni jsme měli krásný bílý kachlový sporák, před ním jsem donekonečna stavěl komíny z polínek.

Od malička, podle věku, jsme pomáhali rodičům na zahradě a na poli. Když jsme byli větší, chodili jsme na pole přetrhávat (jednotit) cukrovku a na podzim sklízet. Byla to velmi těžká práce, zvláště na podzim. Nejprve se řepa naházela na hromady. Potom se mezi čtyřmi hromadami uhrabalo pole a na uhrabané místo se házely okrojené a očištěné bulvy. Skrojky se házely na druhou stranu. Sklizeň řepy se dělala za každého počasí, i když pršelo. Někdy dokonce mrzlo, dnes by takovou práci nikdo nedonutil dělat dospělí, natož děti nebo mládež. Později jsme chodili o prázdninách na brigády do JZD. Skládali jsme snopky obilí do panáků (to dnes není nikde vidět).

Pomáhali jsme například pytlovat obilí a jiné pomocné práce. Za dvoje prázdniny jsem si vydělal na první televizi, která stála 3 600 Kč (trochu mi přispěla sestra). Bylo to koncem prázdnin v roce 1964. Právě začínaly přenosy olympijských her z Tokia.

František Kužel

Počasí v roce 2021

Měsíce	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
teplota (°C)	0,3	-0,8	4,2	7,6	13,0	20	21,4	18,4	15,7	9,9	5,3	0,9
srážky (mm)	41,0	41,2	15,0	43,3	81,9	79	74,5	141,3	28,8	11,5	51,9	33,1

Začátek roku 2021 a většina měsíce ledna se nesly ve znamení nadprůměrných teplot, 23. ledna dokonce +10,9 °C. Silné ochlazení přišlo jen na pár dnů uprostřed měsíce, a to 18. ledna -18,9 °C. Často sněžilo, ale většinou sníh hned roztál. Opravdová zima nastala až v únoru, mrzlo 23 dnů, sníh se držel 18 dnů. Srážky posledních tří měsíců zásobily nejen Moštěnku, ale i okolní pole, kde se tvořily velké louže. Občas sněžilo i v březnu, ale v závěru měsíce zaznamenal náš spolehlivý dřevohostický meteorolog pan František Kužel rekordních 23,6 °C.

Duben nám nadělil velmi chladné počasí, nezvyklé pro začínající jaro, a ani květen tento ráz počasí příliš nezměnil. Nízké noční teploty, velké teplotní rozdíly mezi nocí a dnem, ale stále ještě dostatek vláhy. Od poloviny června však přišly tropy, občasné příválové lijáky a pro jižní Moravu bohužel i ničivé tornádo.

Červencové léto bylo sice teplotně velmi příznivé, méně příjemná byla velká vzdušná vlhkost. Jak už se stává skoro pravidlem, přišel na dechovky v závěru července i vydatný déšť. Srpen přinesl mimořádné srážky a chladnější počasí, vždyť tropické dny byly v srpnu jen dva. Oteplilo se až v září, které z mého pohledu patřilo k těm nejhezčím obdobím loňského počasí.

Říjen příliš nepřípomínal podzimní měsíc, byl poměrně teplý, téměř bez srážek. Zimní počasí nastavil skoro skokem závěr listopadu, 26. 11. začalo sněžit, teploty poklesly pod 0° C. První prosincová dekáda, to už byla opravdová zima – teploty -8 °C, sníh vydržel od 5. do 15. prosince. Vánoce, to už se každoročně opakují, na blátě, s malou sněhovou nadílkou 22.–24. prosince. Silvestr byl rekordní a mimořádně teplý, pan Kužel zaznamenal 31. 12. v 17 hodin odpoledne +11,3 °C. Počasí opět ukázalo, jak může být překvapující a nepředvídatelné.

P.S. Napadá mě při psaní tohoto článku, že vloni se dalo jen máloco předvídat, těžko něco plánovat a příliš řešit co bude dál asi tak, jak to počasí. Snad jen věřit, že bude líp, zůstat optimistou, být zdravý a těšit se z maličkostí. Upřímně vám všem tohle přeji v roce 2022.

Hana Sedlářová, kronikářka městyse

K činnosti Vlastivědného spolku Žerotín Dřevohostice

V sobotu 23. října 2021 se uskutečnilo slavnostní setkání Historické skupiny 1. československé partyzánské brigády Jana Žižky v sále „Maštaliska“ ve Vsetíně. Na základě pozvání k této slavnosti zaměřené k uctění památky padlých vlastenců, kteří bojovali za naši svobodu, se této akce zúčastnili Zdeněk Smiřický, předseda spolku a Jiří Zbírál, čestný starosta SDH Dřevohostice. Oba se dlouhodobě zabývají historií našeho domácího

i zahraničního odboje ve vztahu k parašutistickým výsadbám z Velké Británie za druhé světové války, zvláště pak paraskupiny Wolfram (velitel kapitán Josef Otisk). Zdeněk Smiřický zde byl zvolen do výboru historicko-dokumentační komise. Při setkání došlo i na fotografování. Rádi jsme přijali pozvání ke snímku s přímou účastnicí odboje – partyzánskou spojkou – dnes devadesátiletou paní J. Milotovou z Nového Jičína a s paní Milauschou Godboď – redaktorkou – dopisovatelkou listů v Baškirské republice, která má velký zájem o naši historii a kulturu.

V neděli 24. října 2021 vlastivědný spolek pro naše občany uspořádal velmi zajímavé setkání. V konferenčním sále dřevohostického zámku jsme tentokrát přivítali univerzitního profesora RNDr. Antonína Přichystala, doktora věd, z Masarykovy uni-

versity v Brně, jenž se dlouhodobě zabývá geologickým vývojem země a archeologickými nálezy na našem území a v celém světě. Přednášel a zúčastnil se výzkumných prací v Nikaragui, v Kostarice, ve Španělsku, v Polsku, v Itálii, v Rakousku, v Maďarsku, v Německu, na Slovensku, v Turecku, v Egyptě, na ostrově Réunion, ve Finsku a v Mongolsku. U nás přednášel na téma: „Význam archeologických nálezů z Dřevohostic a širšího okolí pro poznání pravěku Evropy“. V před-

nášce doplněné promítáním přiblížil posluchačům i velký význam archeologických nálezů z našeho okolí a připomněl i cenné nálezy zdejšího amatérského archeologa Mgr. Jiřího Jakubála, které bylo nutno jak v minulosti i v současnosti odborně posoudit. Jak se vyjádřil, pan profesor Dr. Antonín Přichystal odjížděl do Brna s tím, že se u nás cítil jako mezi svými přáteli.

Díky našim aktivitám ohledně propagace osobnosti a díla našeho rodáka – barokního skladatele Josefa Schreiera předal předseda spolku Zdeněk Smiřický vedoucí hudebního oddělení Vědecké knihovny Olomouci – paní Mgr. Kateřině Adamové a ředitelce Knihovny města Olomouce – paní Dr. Lence Pruckové veškeré zatím dostupné notové materiály díla našeho skladatele, zač jsme obdrželi velké poděkování. Dále je potěšitelné, že díky našemu snažení po devítiletém úsilí dne 16. prosince 2021 v olomouckém koncertním sále Reduta zazněla vánoční mše našeho skladatele v provedení Moravské filharmonie Olomouc a pěveckého sboru Žerotín – dirigent Petr Valentovič, sbormistr Pavel Koňárek. V nejpamátnejším olomouckém chrámu sv. Mořice zaznělo dílo našeho skladatele na Štědrý den ve 22 hodin a na Boží hod vánoční v 9 hodin v provedení chrámového sboru „Chorus Mauritiensis“ pod taktovkou Mgr. Tomáše Kláska. Na Štědrý den TV NOE vysílala přímý přenos z provedení vánoční mše našeho skladatele Svatováclavským sborem a orchestrem při slavnostní mši svaté z kostela sv. Václava v Dolních Bojanovicích na jižní Moravě.

Jak mi sdělil MgA. Marek Čermák – dirigent barokního tělesa „Musica Figuralis“ – bylo jím na Slovensku objeveno další nové dílo našeho skladatele – překrásná pastorela našeho skladatele pod názvem „Tato, tato“. V nahrávce pastorely zazní volání dcery, která budí svého otce, aby přivítal právě narozeného Ježíška. Panu dirigentovi jsem předal materiály, jež nasvědčují tomu, že ve slovenském městě Nitra bude možno objevit v archivech další díla našeho skladatele.

Zdeněk Smiřický, předseda, Vlastivědný spolek Žerotín Dřevohostice

Uctění památky letců zahynulých v dřevohostickém lese

V sobotu 20 listopadu 2021 se uskutečnil (tentokrát za menší účasti) již tradiční pietní akt k uctění památky členů posádky bombardéru IL-28, jenž startoval dne 19. listopadu 1957 z přerovského letiště ke cvičnému letu a toho dne po poledni havaroval v lese nedaleko našeho městečka. Pietní akt zahájil Zdeněk Smiřický a vyzval ke zdraví starostu městečka pana Petra Doštála a k delšímu projevu předsedu spolku „Letci Přerov – generála Karla Janouška“ – pana Lubomíra Hrubana. Ten ve svém výstižném projevu přiblížil účastníkům okolnosti tragédie a těžkou službu našich letců. Jeho projev stručně doplnili Jiří Zbírál a Zdeněk Smiřický. Pro zajímavost uvádím, že Lubomír Hruban byl aktivním letcem civilních letadel a nyní již delší dobu působí jako odborník na meteorologické stanici letiště v Brně.

Zdeněk Smiřický

Starosta děkuje

všem tříkrálovým koledníkům i vám, kteří jste do letošní Tříkrálové sbírky přispěli. V pokladničkách koledníků bylo 42 523 Kč, celkový výtěžek sbírky v Dřevohosticích byl 49 663 Kč. Je to rekordní částka a Dřevohostice se umístily na druhém místě ze 49 obcí, které spadají pod přerovský děkanát.

Peníze budou použity na přímou pomoc lidem v nouzi, a také na pořízení kompenzačních pomůcek pro domácí a hospicovou péči.

Informace z úřadu městyse

Rozpočet městyse Dřevohostice na rok 2022

	návrh rozpočtu na rok 2022	schválený rozpočet na rok 2021	plánované plnění roz. na rok 2021
Příjmy v Kč			
Daň z příjmů fyz.osob ze záv.čin. a funkč.požitků	4 202 513	4 800 000	4 800 000
Daň z příjmů fyz.osob ze SVČ	150 000	150 000	150 000
Daň z příjmů fyz.osob z kapit. výnosů	500 000	400 000	410 000
Daň z příjmů právnických osob	4 500 000	3 000 000	3 500 000
Daň z příjmů právnických osob za obec	600 000	800 000	587 290
Daň z přidané hodnoty	8 800 000	7 800 000	8 800 000
Poplatek za likvidaci komunálního odpadu	975 000	750 000	710 000
Poplatek ze psů	26 500	25 000	25 700

Poplatek za užívání veřejného prostranství	10 000	10 000	5 000
Daň z hazardních her	150 000	100 000	103 000
Správní poplatky	70 000	100 000	100 000
Daň z nemovitostí	900 000	900 000	810 000
Neinvestiční dotace ze st. rozpočtu	2 952 300	2 860 400	2 860 400
Neinvestiční přijaté dotace od obcí	6 000	23 000	6 000
Příjmy z dividend a úroků	120 000	285 000	235 000
Převody z rozpočtových účtů a fondů	120 000	120 000	8 602 340
Příjmy z pronájmu pozemků	807 561	807 561	807 561
Pěstební činnost (les)	1 600 000	1 600 000	1 730 000
Příjmy z činnosti knihovnické	6 000	8 000	8 000
Příjmy z kultury	60 000	50 000	35 000
Příjmy z pronájmu – zámek	30 000	70 000	72 000
Příjmy z prodeje zpravodaje	15 000	15 000	15 000
Sportovní zařízení	90 000	75 000	90 000
Příjmy z pronájmu – byty	600 000	570 000	575 000
Nebytové hospodářství – nájem	350 000	380 000	350 000
Pohřebnictví	90 000	40 000	85 000
Komunální služby a územní rozvoj	15 000	20 000	20 000
Prodej pytlů	500	500	400
Plasty EKO-KOM	170 000	130 000	132 300
Poskyt. služeb – činnost místní správy	30 000	30 000	30 000
Odpisy MŠ	53 108	53 108	53 108
Odpisy ZŠ	597 372	599 736	602 988
Celkem příjmy	28 596 854	26 572 305	36 311 087
Přebytek z minulého roku 2021	7 000 000	2 038 913	2 038 913
Celkové příjmy v roce	35 596 854	28 611 218	38 350 000

	návrh rozpočtu na rok 2022	schválený rozpočet na rok 2021	plánované plnění roz. na rok 2021
Výdaje v Kč			
Lesní hospodářství	1 600 000	1 500 000	1 500 000
Lesní hospodářství	190 000	0	
Chodníky, místní komunikace	3 900 000	5: 300 000	5: 1 765 000
Chodníky, místní komunikace	4 000 000	6: 500 000	6: 8 130 000
Výdaje na dopravní územní obslužnost	224 550	224 550	224 550
Pitná voda	80 000	12 000	105 000
Odvádění a čištění odpadních vod	200 000	200 000	200 000
Rybníky	20 000	0	10 000
Rybníky	0	60 000	60 000
Předškolní zařízení MŠ	650 000	5: 650 000	5: 1 185 640

Základní škola	1 997 636	5: 2 000 000	5: 2 422 162
Činnosti knihovnické	150 000	150 000	150 000
Záležitosti kultury	800 000	700 000	830 000
Zámek	0	0	1 723 081
Zámek	3 100 000	5: 3 100 000	5: 3 469 000
Ost. záležitosti sděl. prostř. – zpravodaj	68 000	68 000	68 000
Ost. záležitosti kultury – vítání občánků	130 000	130 000	130 000
Sportovní zařízení	410 000	500 000	910 000
Sportovní zařízení	100 000	100 000	92 100
Využití volného času dětí a mládeže	100 000	100 000	20 000
Bytové hospodářství	250 000	5: 250 000	5: 250 000
Nebytové hospodářství	0	6: 50 000	6: 60 000
Nebytové hospodářství	350 000	5: 350 000	5: 350 000
Veřejné osvětlení	700 000	5: 300 000	5: 500 000
Veřejné osvětlení	2 300 000	6: 4 000 000	6: 6 228 586
Pohřebnictví, hřbitov	250 000	5: 250 000	5: 250 000
Komunální služby	300 000	300 000	300 000
Sběr a svoz nebezpečných odpadů	40 000	40 000	40 000
Sběr a svoz odpadů	1 200 000	800 000	950 000
Ostatní odpady	200 000	200 000	200 000
Ostatní odpady	0	100 000	210 000
Svoz plastů	160 000	70 000	150 000
Využívání a zneškodňování ostatních odpadů	180 000	160 000	180 000
Péče o vzhled obce a veřejnou zeleň	2 500 000	2 100 000	2 343 000
Péče o vzhled obce a veřejnou zeleň	0	0	574 750
Požární ochrana	300 000	300 000	473 900
Krizová opatření – ochrana obyvatelstva	150 000	150 000	110 000
Ostatní záležitosti civilní připravenosti na kr.	0	0	40 000
Zastupitelstvo obce	2 100 000	2 100 000	2 100 000
Volby do Parlamentu ČR	0	0	38 760
Činnost místní správy	4 000 000	3 700 000	4 009 691
Obecné výdaje z finančních operací	250 000	250 000	250 000
Pojištění	160 000	160 000	160 000
Převody vlastním účtům a fondům	120 000	120 000	8 602 340
Daň z př. za obec – ostatní finanční operace	600 000	800 000	587 290
Finanční vypořádání	0	17 010	17 010
Ostatní činnosti j.n.	1 100 000	1 100 000	800 000
Výdaje celkem	34 930 186	27 961 560	52 769 860
Spátky dlouhodobých půjček	666 668	666 668	666 668
Celkové výdaje v roce	35 596 854	28 628 228	53 436 528

Rozpočet byl schválen Zastupitelstvem městyse Dřevohostice dne 25. 11. 2021

Odpadové hospodářství obce

V loňském roce (od 1. 1. 2021) vstoupil v účinnost nový zákon o odpadech č.541/2020 Sb., který městům i obcím radikálně navyšuje poplatek za ukládání směsného komunálního odpadu a velkoobjemového odpadu. Abychom dosáhli skládkovacích limitů co nejdříve, je potřeba začít mapovat odpadové toky, analyzovat je a hlavně co nejdříve optimalizovat odpadové hospodářství tak, aby fungovalo co nejefektivněji. Nastupuje trend od skládkování ke třídění, recyklaci a materiálovému využití na maximum. Polovina komunálních odpadů se v ČR stále skládá, tomu bude konec. Předpokládá se, že v roce 2025 budeme muset recyklovat veškerý svůj komunální odpad z 60 % s trendem snižování i v dalších letech. Nový odpadový zákon posouvá datum konce skládkování využitelných a recyklovatelných odpadů ze současného roku 2024 na rok 2030. Obce i další subjekty se díky tomu budou moci dostatečně připravit na nastavení aktivního přístupu v tom, jak odpady primárně třídit. Bude nutné vybudovat infrastrukturu pro třídění a recyklaci odpadů. Nový zákon o odpadech nastavuje jasná pravidla, chce tím obce motivovat k jeho zavádění. Již dnes jej má zavedeno více než 15 % měst a obcí. K odklonu od skládkování by také pomohlo spravedlivé nastavení systému poplatku za komunální odpad podle toho, kolik ho občan skutečně vyprodukuje. Obce se budou moci zamyslet i nad domácím kompostováním, které rovněž odklání odpady ze skládek (veřejně dostupné informace).

Zastupitelstvo městyse Dřevohostice na svém 17. zasedání, které se konalo ve čtvrtek 16. prosince 2021 v zasedací místnosti na zámku, schválilo a vydalo dvě vyhlášky, které s odpadovým hospodářstvím souvisí. OZV č. 1/2021 o stanovení obecního systému odpadového hospodářství (tímto se ruší OZV č. 3/2015 o stanovení systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a nakládání se stavebním odpadem na území městyse Dřevohostice) a OZV č. 2/2021 o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodář-

ství (ruší se OZV č. 1/2020 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů).

Zatímco OZV č. 1/2021 se zabývá tím, co všechno se třídí, kam konkrétní vytríděnou složku odpadu můžeme odložit, OZV č. 2/2021 se především zabývá sazbou poplatku, která činí pro rok 2022 částku 650 Kč na osobu, kdo je poplatníkem a kdo je od poplatku osvobozen. I když se poplatek za svoz komunálního odpadu zvýšil o 100 Kč na osobu podle roku 2021, tato zastupitelstvem schválená částka poplatku nepokryje náklady na svoz komunálního odpadu v roce 2022. Městys Dřevohostice nechtěl přenést plnou zátěž na občany a zbytek nákladů bude dofinancovávat ze svého rozpočtu.

V letošním roce 2022 nás čeká spousta práce a vysvětlování, jaký systém platby za komunální odpad v obci pro další léta nastavit. Podle nové legislativy existují čtyři možnosti tvorby poplatku, v tuto chvíli si myslím, že není nutné je zde všechny vypisovat. Domnívám se však, že nejvýhodnější a pro nás občany nejspravedlivější je poplatek za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci na základě kapacity soustředovacích prostředků a frekvenci svozů, tzn. jak velkou nádobu doma máme (110, 120, 240 l) a v jaké frekvenci ji nebo je přistavíme ke svozu. K tomu je ovšem důležité, aby obec umožnila občanům ještě kvalitněji odkládat vytríděné zbytkové složky, které obsahuje odpad – papír, plasty, kovy (plechovky, víčka atd.), bioodpady tak, aby tyto nezatěžovaly komunální odpad a především naše peněženky. K zamyšlení je také doplnění sítě odpadkových košů i na základě vašeho doporučení, neboť se všichni setkáváme s volně pohozenými odpadky, patří zde například: obaly od sladkostí, obaly od rychlého občerstvení, papírové kapesníky, nebo také exkrementy našich psích „miláčků“.

Pokud bych chtěl na závěr shrnout v krátkosti celou problematiku odpadového hospodářství a problematiku snižování množství komunálního odpadu z našich domácností, domnívám se, že se neobejdeme bez zkvalitnění – rozšíření odvozu papíru, plastů, možná i dalších složek vytríděných odpadů od našich domovů. Zřízení plnohodnotného sběrného dvora, který bude přijímat i stavební suť a velkoobjemový odpad s výše uvedenými odpadovými složkami a nahradí odběrné místo nebezpečných odpadů na náměstí ve dvoře domu č. 97 neodpovídající již dnešním nárokům na zacházení s odpady, tříděním a jeho množstvím. Rozšířením nádob jednotlivých složek odpadů jak po obci, tak i v domácnostech (nádoby na bioodpad – kompostéry) a ještě pár konkrétních čísel.

Výdaje za rok 2021 v odpadovém hospodářství	celkem 1.923.064,30 Kč
Komunální odpad	805.510,38 Kč
Biologický odpad	208.866,46 Kč
Separovaný odpad (sklo, papír, plasty)	165.795,68 Kč
Ostatní odpad (stav. suť, textil)	124.477,62 Kč
Nebezpečný odpad	31.468,60 Kč
Velkoobjemový odpad	58.894,75 Kč
Úklid veřejného prostranství+ provoz sběrného místa	488.000,00 Kč
Monitoring uzavřené skládky odpadů „Břečťany“	40.051,00 Kč

Příjmy za rok 2021 v odpadovém hospodářství	celkem 991.049,77 Kč
Komunální odpad (poplatek od občanů)	765.614,00 Kč
EKO-KOM	224.967,50 Kč
Elektrovin	468,27 Kč

zpracoval Jaroslav Jančík

Termíny svozu komunálního odpadu v roce 2022

každou druhou středu			
5. 1. 2022		6. 7. 2022	
19. 1. 2022	13. 4. 2022		12. 10. 2022
	27. 4. 2022	20. 7. 2022	26. 10. 2022
2. 2. 2022	11. 5. 2022	3. 8. 2022	9. 11. 2022
16. 2. 2022		17. 8. 2022	
	25. 5. 2022	31. 8. 2022	23. 11. 2022
2. 3. 2022	8. 6. 2022	14. 9. 2022	7. 12. 2022
16. 3. 2022			
30. 3. 2022	22. 6. 2022	28. 9. 2022	21. 12. 2022

Obecně závazná vyhláška městyse Dřevohostice č. 2/2021 o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství, účinná od 1. 1. 2022, je k nahlédnutí na Úřadě městyse Dřevohostice a zveřejněna na www.drevohostice.cz.

Sazba poplatku pro poplatníka, t. j. pro fyzickou osobu s trvalým pobytem v obci nebo vlastníci v obci nemovitost (byt, rodinný dům nebo stavbu pro rekreaci, ve které není přihlášená žádná fyzická osoba), je touto vyhláškou stanovena na

650 Kč/občan/rok 2022.

Poplatek je splatný jednorázově nejpozději **do 30. 4. 2022** na pokladně Úřadu městyse Dřevohostice nebo na účet číslo 187721747/0300, spec. symbol: 1345, jako variabilní symbol uveďte číslo popisné domu.

- Při zaplacení poplatku za TKO v termínu do 30. 4. 2022 obdržíte 1 pytel na směsný odpad a sadu 12 ks žlutých stahovacích pytlů pro sběr plastů (pro 1 domácnost) ZDARMA.
- **POZOR:** Pokud nebude poplatek zaplacen do 30. 4. 2022, může být rozhodnutím rady městyse navýšen až na trojnásobek původní částky (podle zákona 565/1990 Sb., § 11).

Další informace, týkající se odpadů a uvedeného poplatku najdete v OZV č. 1/2021 a OZV č. 2/2021 na webových stránkách obce www.drevohostice.cz -> samospráva -> vyhlášky, směrnice

Termíny svozu plastových odpadů v roce 2022

vždy druhé pondělí v měsíci

10. 1. 2022	11. 4. 2022	11. 7. 2022	10. 10. 2022
14. 2. 2022	9. 5. 2022	8. 8. 2022	14. 11. 2022
14. 3. 2022	13. 6. 2022	12. 9. 2022	12. 12. 2022

Termíny svozu papíru v roce 2022

4. 3. 2022

další termíny budou postupně zveřejněny na webu městyse a vyhlášeny obecním rozhlase

Aktuality z webových stránek obce si můžete nechat posílat na vaši e-mailovou adresu

Všechny důležité a aktuální zprávy z webových stránek obce www.drevohostice.cz jsou zaregistrovaným zájemcům zasílány na e-mail prostřednictvím služby Smart Info.

Vaši e-mailovou adresu k odběru zpráv si můžete zaregistrovat na webových stránkách dole vpravo – kliknete na přihlášení k odběru zpráv a dále postupujete podle návodu.

Je nutné, abyste jednorázově potvrdili souhlas se zpracováním osobních údajů – podle pokynů v obdrženém e-mailu, bez tohoto důležitého kroku vám aktuality nebudou zasílány.

AK

Energolinka Olomouckého kraje

Stejně jako v celé ČR se i řada občanů Olomouckého kraje v souvislosti s neočekávaným ukončením dodávek energií některých dodavatelů dostala do nepříznivé situace. Je nesnadné se zorientovat a nenaletět tzv. energošmejdům, i proto se Olomoucký kraj rozhodl pomoci těmto lidem a zřídil telefonní i **e-mailovou informační ENERGOLINKU**.

Tato linka má pomoci odběratelům elektrické energie a plynu, kterým jejich dodavatel ukončil smlouvené dodávky energií.

ENERGOLINKA Olomouckého kraje je k dispozici každý pracovní den od 7 do 15 hodin a je primárně určena těm občanům, kteří nemají přístup k internetu nebo nejsou v jeho používání zbláhli do té míry, aby si sami potřebné informace dohledali.

Dotazy občanů budou zodpovídat pracovníci energetického hospodářství Olomouckého kraje.

Rovněž je možné získat řadu užitečných a praktických informací na webovém portálu Energetického regulačního úřadu **www.eru.cz**.

ENERGOLINKA OLOMOUCKÉHO KRAJE

602 802 442 nebo 725 816 254 • energolinka@olkraj.cz

MOP
energie

MIMOŘÁDNÁ OKAMŽITÁ POMOC

POMOC LIDEM S ENERGIEMI

1 MOP DPI VYÚČTOVÁNÍ

Kdo o ni může požádat?

Kdokoliv, kdo se kvůli problémům s krachem Bohemia Energy dostal do finanční tísně a chybí mu peníze na zaplacení nedoplatku po vyúčtování u dodavatele poslední instance. Nepřihlíží se k úsporám ve výši dvojnásobku životního minima a dvojnásobku nákladů na bydlení.

Na co může být MOP poskytnuta?

MOP může být poskytnuta na nedoplatek vyúčtování od DPI. Tato upravená MOP je časově limitovaná, do konce roku musíte přejít od DPI ke běžnému dodavateli a nechat si od DPI zaslat vyúčtování.

MINISTERSTVO PRÁCE
A SOCIÁLNÍCH VĚCÍ

Úřad práce ČR

2 KLASICKÁ MOP

Kdo o ni může požádat?

Ten, kdo už zaplatil vysoké zálohy a kvůli tomu mu nezbyly peníze na životně důležité potřeby (např. nájem).

Na co může být MOP poskytnuta?

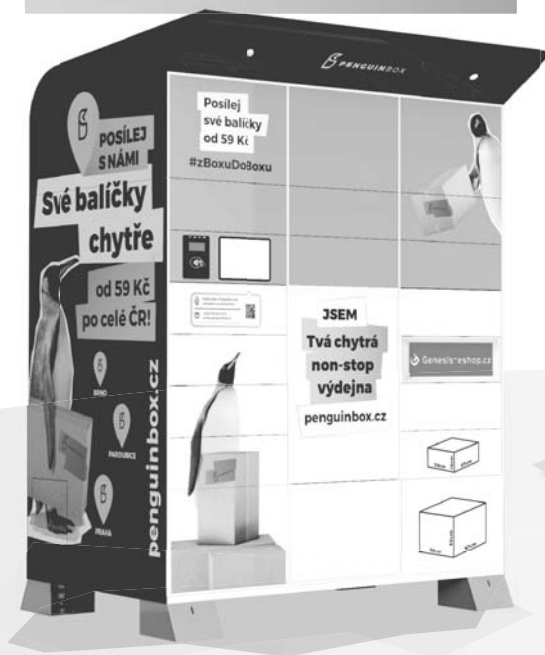
Na výdaje, na které již nezbylo – například na doplacení nájmu, případně pořízení zimního oblečení.

Kde požádat?

Na vaší pobočce Úřadu práce. Žádost a přílohy lze podat osobně, zaslat poštou nebo datovou schránkou.

www.uradprace.cz

Novinka ve Vašem okolí:

Ahoj. Chci poslat balík,
bez front a **EXPRESNĚ**.

Pošli ho se mnou! 😊

A kam doručuješ?

Na libovolnou adresu,
do Boxu i do rukou. 👍

Jak velký balík?

Od velikosti obálky
až po mikrovlnku 🍱
(33x39x67cm).

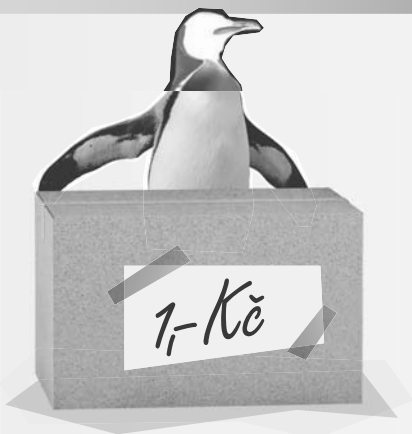
Kdy a kam balík přinesu?

Kdykoliv - 24/7 ❤️ 😊
Najdeš mě hned vedle,
podívej se na mapu:

Dřevohostice
u parkoviště
na Náměstí

První balík pošli za kačku!

penguinbox.cz

Právo v historii naší země

Hrdelní právo městečka Dřevohostice

Městečko Dřevohostice se mohlo po staletí pyšnit hrdelním právem. Bylo to právo soudit hrubé přečiny proti ustáleným právním zvyklostem a normám vlastními představiteli městečka. Ještě dříve než byla zřízena „Pražská apelace“ (v roce 1548), což byla odvolací soudní instituce, jejíž odborně vzdělaní právníci měli posuzovat správnost rozsudků hrdelních soudů měst a městeček, se útrpné právo městečka Dřevohostice řídilo zásadami práva města Kroměříže. Městský soud povolil městu Kroměříži biskup Jetřich již v roce 1281. Podle dokladu z roku 1659 se Kroměřížští podepisují jako „právní otcové“ a zvali Dřevohostické svými „právními syny“. Záznamy kriminálních soudů byly zachyceny v tak zvaných smolných knihách a v soudních spisech a dokumentech, které byly uchovávány na radnici každého města či městečka.

U nás však 30. dubna 1676 o 14. hodině došlo k zhoubnému požáru, který vyšlehl z domku Václava Pyšného u mostu přes Moštětku. Vyhořela velká část městečka i s kostelem sv. Havla na náměstí, kromě čtyř domů u Turovic. Zasažena byla i naše radnice. Zde požár zachvátil i klenutou místnost, kde byl uchováván pro potřeby obce ve vědru střelný prach. Následně došlo k velkému výbuchu a rozsáhlému požáru. A tak byly, bohužel, zčásti zničeny i cenné písemnosti, které byly na radnici uchovávány. I přes tuto strašnou událost se některá cenná privilegia i dokumenty podařilo zachránit. Tyto cenné listiny jsou dnes uchovány v okresním archivu v Přerově-Henčlově.

Na Boží hod vánoční dne 25. 12. 2012 zazněla díky mé iniciativě v katedrále sv. Víta v Praze jako pražská premiéra vánoční mše našeho skladatele. Na základě vytisknutého programu této premiéry, kde byl uveden i kontakt na mou osobu, se mi ozval náhodný posluchač, pan JUDr. Vladimír Stejskal z Prahy. Napsal mi dne 27. 12. 2012 mailem dopis, že byl nadšený hudbou našeho skladatele a že o Dřevohosticích již dříve věděl, neboť v Národním archivu v Praze, kde bádá jako právní historik, narazil na kopie soudních spisů z dřevohostických hrdelních procesů, které byly zasílány ke schválení „pražské apelaci“. Takže zde jsou naštěstí uchovány některé soudní dokumenty hrdelního práva z našeho městečka.

Jsem rád, že jsem náhodou objevil v pozůstalosti svého otce – dřevohostického pedagoga a vlastivědného pracovníka Leopolda Smiřického (1907–1990) některé rozsudky dřevohostického hrdelního práva, zachycené tajemníkem městečka Dřevohostice, Innocencem Sbíralem v roce 1911. Ty rozšiřují naše znalosti o těchto soudních jednáních, jež byla již před lety stručně uvedena ve statí o historii Dřevohostic, kterou zpracoval skvělý učitel a vlastivědný pracovník Eduard Peck v publikaci „Soudní okres Holešovský“ z roku 1892 a též je uvedl Leopold Smiřický v publikaci „Historie městečka Dřevohostice“, vydané v roce 1968. Při podrobném studiu těchto soudních dokumentů, s nimiž jsem vás chtěl seznámit, jsem byl nucen přepsat tehdejší historický zápis do současné češtiny. A tak si dovoluji naše občany podrobněji informovat o těchto několika soudních jednáních.

Hrdelní soud ohledně usmrcení nemluvňátka Marinou Cagašovou z Domaželic

Soudní jednání se konalo za panování urozeného pána Jiřího Fridricha, hraběte z Oppersdorfu, svobodného pána z Dubu, Frýdštejna, dědičného pána na Dřevohosticích, Domaželicích a Miletíně, císařského tajného rady a komorníka

Za počestný úřad městečka Dřevohostice byli soudem pověřeni: starší purkmistr Václav Fiček, mladší purkmistr Matys Sbíral, dále konšelé: Hans Jirka Schreier, (což byl příbuzný našeho geniálního rodáka – barokního skladatele Josefa Schreiera), Pavel Malík, Antonín Halma, Jan Stokláška, Václav Tichý, Václav Kolář, Jan Fiala, dále rychtář Tobiáš Hachla a městský písař Martin Halma, díky jemuž je vše písemně zachyceno.

Dne 11. února 1713, tedy na den svatě Eufrosiny, bylo v sousední vesnici – v Domaželicích – nalezeno v potoce usmrcené nemluvňátko. Podezřelá matka dítěte byla v Domaželicích zadržena. Ale vzhledem k tomu, že v Dřevohosticích se právě konal tradiční jarmark (velký trh), byl případ vražedkyně vyšetřován úředními osobami pod přísahou – což byl Václav Fiček (starší purkmistr) a Hans Jiřík Schreier (starší konšel) až 15. února 1713.

K výslechu byly pozvány dvě, na tehdejší dobu staré ženy – zkušené porodní báby. z Domaželic. První se jmenovala Běta Josefica, která nevěděla, jak je stará, ale přiznala věk asi padesát let. Funkci porodní báby vykonávala asi deset let. Byla povolána, aby posoudila stav zahubeného dítěte. Popsala, že to bylo pacholátko (tedy chlapeček), jenž mělo zakroucený krček. Podle její výpovědi bylo nemluvně řádně k porodu donošeno a podle jejího názoru se narodilo dítě živé. Mělo na prstíčkách nehtíky a méně vlásků, avšak děťátko bylo jinak řádně donošené. Pupeční šňůra však nebyla zavázána, ale utržena.

Dne 21. února 1713 se konalo další soudní jednání, kdy vypovídala druhá porodní bába z Domaželic – jménem Zuzana. Ta znala svůj věk – měla padesát pět let. Rovněž potvrdila, že nemluvňátko bylo řádně donošeno, bylo vyspělé – na porodní úrovni a bylo to pachole (chlapeček). Rovněž měla názor, že se dítě narodilo živé, ale mělo asi násilím vyvrácena ústečka.

Ve stejný den byla povolána k výslechu dotyčná osoba, která děťátko zahubila – Marina Cagašová, žena ve věku dvaceti let. Pocházela z Domaželic a byla dcerou Jana Cagaše a jeho manželky Anny. Otec byl podsedník (malý rolník – musel robotovat na panském). Přiznala se k tomu, že dítě, jež porodila, hned po porodu zabila – uskrtila. Přiznala též, že se děťátko narodilo živé a zaplakalo. Chtěla ho prý hned vhodit do vody, ale napřed je uschovala před matkou ve chlívě. Zabalila novorozeně do hadry a položila je do slámy.

Na dotaz, kde dítě porodila, odpověděla, že ve chlívě, hned mezi dveřmi – v malém chlívku. Potom šla domů a vylezla na hůru, když viděla přicházet otce. Na hůře se schovala i v době oběda, k němuž nechtěla přijít. Potom odnesla mrtvé nemluvně k potoku. Myslela si však, že ji nikdo neviděl. Ale oknem ji zahlédla sousedka – fojtová (manželka domaželického rychtáře), která zaslechla zvuky, podobné dětskému pláči. Její matka v tu dobu bílila stěnu na peci a vůbec nic jí neřkala. Marina se o tom, že bude mít dítě, s rodiči bála promluvit. Rodiče jí předtím velmi domlouvali ohledně chození s chlapci. Tak se bála, že ji budou bít.

O tom, že je těhotná věděla již v době prostředního jarmaku. To bylo v pondělí před svátkem Narození Panny Marie, což bylo 3. září 1712. Avšak o tom, o svém těhotenství, s nikým nemluvila. Ale lidé o tom věděli a jejího táty v hospodě se na to vyptávali. Ale ten jim vše vymlouval. Bohužel, Marina neprojevila žádnou lítost nad smrtí svého dítěte. Vypověděla, že otcem dítěte byl její milý – Jan Cagaš, syn zemřelého Martina Cagaše. Z výpovědi je patrné, že to byl vzdálený příbuzný, protože dědečci obou milenců byli bratři. Její milý Jan, který ji pomiloval, jí sliboval, manželství. Scházeli se každou neděli od Velikonoc po dobu pěti týdnů, ať už nich doma, nebo v "šenku" (tedy v hospodě) i jinde. Když zjistila, že je těhotná, tak svého milého Jana prosila, aby ji vzal k sobě a domluvil se s panem farářem, aby se vše vyřešilo. On jí však řekl, aby si nějak sama pomohla, že až si vyslouží nějaké peníze, tak že si ji k sobě vezme. O tom, že je těhotná se Jan od Mariny dozvěděl již 8. ledna 1713. Když se její chlapec od lidí doslechl, že je těhotná, tak prý za ní přestal docházet. Její matka si s Janem promluvila, ale on všechno zapřel. Marina ve své výpovědi přiznala, že s nikým jiným milostný poměr neměla a že ji k zahubení dítěte nikdo nenaváděl. Na dotaz zda narozené dítě sama pokřtila (což byla tehdejší zvyklost) odpověděla, že ho jenom pokřizovala.(přezehnala).

Dne 21. února 1713 se konalo další soudní řízení. Byl předvolán milý Mariny – Jan Cagaš. z Domaželic, jenž měl dvacet let a byl poddaný do Dřevohostic. Byl synem zemřelého Martina Cagaše. Jeho maminka Anna však ještě žila. Když mu položili otázku, proč si asi myslí, že byl předvolán, tak řekl, že dobře neví. Domníval se, že ho chtějí naverbovat na vojnu. Ale že prý slyšel, že se v Domaželicích jedna dopustila „mordýřství“, že zahubila chlapečka. Na dotaz, co je to za osobu, která to dítě zahubila, odpověděl, že je to jednoho podsedníka dcera jménem Marina. Jejimu otci prý říkájí „Hotařík“ nebo též Jan Cagaš po jeho otci. „Hotařík“ jej nazývají proto, že měl funkci polního hotaře (hlídal úrodu na poli před zloději). Jan vypověděl, že se znal s Marinou od dětství, ale prý si ji nenamlouval. Chodil prý za ní dva roky. Jen tak, jak je to zvykem mezi „chasou“, že mívají „galánky“. Byla to prý jeho „galánka“, což přiznal, ale „jen, když se treří třeba muzika“, jak vypověděl.

O tom, že je Mariana těhotná, věděl z řečí lidí a z posměšků „chasy“, když byli mladí „na robotě“. Říkali, že je příčinou on, protože s ní tancoval. A že prý vše ukazuje na něho. Dále přiznal, že měl s Marinou tělesný styk, ale neví kolikrát, protože byl opilý. Což se dělo u Mariny v domě. To že je Marina těhotná mu říkala, když byl zase opilý. Řekla mu, aby si ji vzal za ženu. Odpověděl jí, že se ženit nebude, že je chudobný, aby počkala rok, až si vyslouží nějaké peníze. Ona však řekla, že než by čekala rok, tak skončí svůj život. O tom, že by chtěla dítě zahubit mu však nic neříkala. Pokud by to řekla, tak to by prý on sám vše oznámil úřadům. Prohlásil, že když byla těhotná, tak to prý měla říci svým rodičům. Na otázku, zda-li věděl, že jsou s Marinou příbuzní, odpověděl, že to zaslechl od lidí, ale že tomu nerozumí.

Dne 3. března 1713 následovalo další soudní jednání. Byl to výslech, jenž probíhal jako konfrontace obou – Mariny Cagašové a jejího milého Jana Cagaše. Marina označila za otce svého dítěte Jana Cagaše, s nímž chodila po dobu tří let. Většinou se scházeli u nich doma. To, že je těhotná, poznala v době prostředního jarmaku – před svátkem Narození Panny Marie, jak už předtím řekla. Ale nikomu se nesvěřila. Ani nikomu neřekla, že chce dítě zahubit. Jan přiznal, že vše z výpovědi Mariny slyšel a potvrdil, že je to pravda. Akorát popřel, že by jej posílala za panem farářem. Ře-

kl, že si na to nevzpomíná. Potvrdil též, že o tom, že je těhotná, s nikým nemluvil a dále řekl, že se Marina měla svěřit svým rodičům. Načež se Mariana bránila, že jí Jan přikázal, aby o tom s nikým nemluvila.

Na otázku tribunálu proč Marianě přikázal mlčet, odpověděl, že o tom prý nic neví, že byl opilý. A na otázku, proč jí říkal, aby si nějak pomohla, že až za rok si ji vezme, Jan odpověděl, že je chudobný, že nevěděl, co si počít. Prohlásil, že za rok by si něco „vysloužil“. Jan se také přiznal k tomu, že řekl Marině: "Pomož sobě, jak můžeš, já tobě nemohu pomoci". Ale o tom, že by chtěla dítě zahubit, prý nic nevěděl.

Marina, která jeho výpověď slyšela, ji potvrdila a prohlásila, že je to pravda. Před rodiči zapřela, že je těhotná, protože měla strach z toho, že by byla tátou bita. A Janovi nic neřekla o tom, že by dítě chtěla zahubit. Udělala to proto, že se chtěla před rodiči a před lidmi „očistit“.

Dne 7. března 1713 k tomuto dalšímu soudnímu jednání byla přizvána Magdalena, manželka domaželského fojta (rychtáře) Jana Hudečka. Na otázku, zda ví, proč byla předvolána, odpověděla, že neví. Ale že snad pro tu uvězněnou „Hotárku“, neboli Cagašovu dceru, která porodila dítě a „zkazila je“. Na dotaz tribunálu, jak věděla, že Marina dítě porodila, odpověděla, že byla ve své komoře a zdálo se jí, že zaslechla, že asi „jehně zakřičelo“. Pak šla do vedlejší místnosti a něco jí říkalo, aby se podívala na sousedův dvůr. A zahlédla Marínu, když vyšla ze „sviňského“ chléva a nesla pod fěrtochem (pod širokou zástěrou), v šatě něco zabalené. Ale netušila prý, co to je. Z chléva šla Marina domů. Avšak nic nenesla. Potom prý Magdalena předla a hleděla si své práce. Avšak, o tom, co viděla, řekla svému muži, když přišel z roboty. Její muž šel pak „k úřadu“ a řekl, o čem se ženou mluvili. A po poradě šli společně se ženami do domu Mariny zjistit, co se děje. Marina se ženám přiznala, že děťátko, které porodila, vhodila do vody.

Dne 19. března 1713. Toho dne před soudem na dřevohostické radnici vypovídala matka Mariny – Anna, manželka Jana Cagaše, zvaného Jan „Hotárek“. Při výpovědi tvrdila, že si nevšimla, že je dcera těhotná a řekla, že o tom neslyšela ani od druhých. Akorát její muž něco zaslechl od místního bednáře, s nímž se pohádal a málem ho pobil. V době, kdy asi Mariana porodila, byla matka doma a předla. Dcera v tu dobu byla ve chlévě a házela hnůj. A podle matky nebyla ani čtvrt hodiny „nemocná“, jak říkala. O porodu dcery se dozvěděla až tehdy, kdy do domu přišly ty ženy vše prošetřit.

Na košili dcery sice zahlédla krvavé stopy, avšak myslela si, že má dcera „měsíčky“. Když se Mariny na to zeptala, tak ta jí odpověděla, že to má od středy. Takže o porodu Mariany nic nevěděla. V onom chlévě sice byla, ale nesla ve vědru vodu jehnatům, aby jim dala pít. Dcera stála u krávy, a tak ji matka volala k obědu. Ta odpověděla: „Jděte maminko, však já půjdu“. A pak přišla, ale nic nejedla. Na otázku matky, proč nejí, Marina řekla že se jí nechce. Potom pro matku přišla známá žena, která ji zavolala, aby s ní šla na dřevo.

Dne 12. května 1713 na základě všech výpovědí byl v tento den po zvážení všech okolností vynesen tento rozsudek:

Marina Cagašová byla při konfrontaci s jejím milým – Janem Cagašem, jenž přiznal, že ji přivedl k těhotenství, ale nijak ji nenaváděl, aby nemluvnátko zahubila. Což Marina sama svou výpovědí potvrdila. Viníkem je tedy sama Marina, která, podle své výpovědi, se vraždou svého děťátka chtěla očistit před svými rodiči i před lidmi. A proto je vším sama vina.

Text rozsudku:

Ortel Mariny Cagašové o příčině zahubení dítěte

Jménem Jeho Císařské a Královské milosti, římského císaře španělského, uher-
ského a českého, krále – Pána nás všech, nejmilostivějšího a dědičného.

Za právo se uznává, aby Marina Cagašová z Domaželic pro zatvrzení srdce a za-
hubení vlastní rukou svého dítěte, jiným ku příkladu a výstraze, sobě pak k zaslou-
žené pokutě, z toho světa mečem sřata, do hrobu vložena a její srdce prohnáno by-
lo, všechno podle práva.

Dřevohostice dne 12. máje 1713

Dne 19. května 1713 – je ještě uvedeno, že podle práva je odsouzené ponecháno
14 dní k tomu, pokud by se chtěla odvolat, s tím, že na ní byla spáchána křivda nebo
bezpráví. Dále, aby se po tu dobu oddala modlitbám a prosila Pána Boha, a aby se
tříkráte zpovídala a přijala vždy svátost oltářní. A při vyvedení svém ke stínadlům za
most k malé kapličce Svatého kříže dne 23. června 1713 jedním strážcem sřata byla
jest, do hrobu vložena a kolem (kůlem) její srdce probito, a tak svou pokutu a trestá-
ní vystojíc zakopána – skrz Kašpara Pinče, mistra popravního města Kroměříže

Závěrem:

Po podrobném studiu těchto dokumentů si dovoluji vyslovit názor, že celá tato
událost byla velkou tragédií. Mladé a snad i hezké děvče – Marina Cagašová z Do-
maželic – doplatila na svou velkou lásku ke svému milému – chlapci Janovi. Ten se
vůči své milé nezachoval čestně, jenom jí sliboval, ale v jejím těhotenství Marině ni-
jak nepomohl. Ba právě naopak, vymlouval se, že o mnohém neví, protože byl opilý.
A milující Mariana jej ještě ve svých výpovědích chránila. Podle mne – v hrůze, že je
sama, opuštěná a před rodiči i lidmi ve vesnici bude v hanbě, v zoufalství reagovala
tak, že nemluvňátko, které tajně porodila, zahubila. A tak ji, bohužel, tehdy nejvyšší
trest neminul

Zcela náhodou se mi dostal do rukou neprodejný tisk pro práci s knihou – vyda-
ný nakladatelství Albatros v roce 1983 pod názvem „...ráj to napohled“. V něm se zná-
mý spisovatel a básník Ladislav Stehlík vyznává ze své lásky ke krajině Českého rá-
je – kolem Sobotky, Trosek a zabloudil také do Miletína, bývalého panství rodu
Oppersdorfů, kteří v 18. století vlastnili také dřevohostické panství. Je to i známé ro-
diště básníka Karla Jaromíra Erbena, jenž byl krásou svého rodného kraje zasažen
na celý život. A Ladislav Stehlík zde pátral po námětech Erbenových básní.

Nahlédl též do soudních spisů, uložených v tamním archivu. A byl ohromen. Citu-
ji doslova: „Alžběta Samková při správě městysu Miletína pro zahubení neřádně na-
bytého plodu byla jiným ku příkladu a výstraze, sobě pak k zasloužilé pokutě mečem
na hrdle trestána, do hrobu vložena, srdce její kolem prohnáno, a tak zahrabána, sou-
ložník pak její šestinedělním vězením potrestán býti má“ (konec citátu).

Dále básní píše: „Podivná spravedlnost, tentokrát .opravdu se zavázanýma oči-
ma, která na jednu miskou vah vložila všechnu vinu a na druhé ji tak nadlehčila“ (ko-
nec citátu) . A upozorňuje, že básník Karel Jaromír Erben tuto tragickou událost umě-
lecky ztvárnil v básni „Dceřina kletba“. Takže i zde je podobný osud mladé dívky, která
věřila v lásku svého milého...

*Zdeněk Smiřický, Vlastivědný spolek Žerotín Dřevohostice
redakčně neupraveno*

Kolik je nás v Dřevohosticích

1. 1. 2021	narození	úmrtí	přihlášení	odhlášení	31. 12. 2021	muži	ženy	děti do 15 let
1 500	19	27	16	30	1 478	756	722	221

Nejčastějším jménem v Dřevohosticích je Marie – je jich u nás 50, následuje Petr – 44, Jiří – 38, Pavel – 37, Jaroslav – 33, Josef – 32, Jana – 31, Jan a Tomáš – 24, Martin – 23, Anna, Hana, Petra, Věra – 22, František a Milan – 20, Kateřina a Lucie – 19, Miroslav – 18, Antonín, Eva a Karel – 17, Alena, Jakub a Lenka – 16, Ludmila a Zdeněk – 15, Ivana, Michaela, Roman, Stanislav a Vladimír – 14, Dagmar, Filip, Ladislav, Lukáš a Pavla – 13, Jarmila, Michal a Radek – 11, David, Markéta, Ondřej, Patrik a Veronika – 10...

Počty nejčastějších příjmení: vede Kuželová – 13, po 8 – Fuksa, Fuksová, Janečková, Janovská, Kopečná, Kužel, Navrátilová, Pešáková, Symerský, Zmeškal, po 7 – Horáková, Kopečný, Kučerková, Mikešová, Navrátil, Novák, Nováková, Seidlová, Zapletalová, po 6 – Buchtová, Hanáková, Janečka, Janovský, Kojecká, Král, Krejčí, Kynstlerová, Neděla, Ondrušková, Pešák, Sedlář, Šrámek, Tellingerová, Vlachová, Zbírál, po 5 – Arbanová, Doležal, Dostál, Dvořáček, Dvořáčková, Gajdošík, Hanák, Horák, Jakubál...

Ludmila Zehnálková, matrikářka

Podle výsledků Sčítání 2021

žilo v Česku 10 524 167 obyvatel, oproti předchozímu sčítání v roce 2011 o 87,6 tis. více. Průměrný věk byl 42,7 let a mezi sečtenými bylo 50,7 % žen a 49,3 % mužů. Obyvatelé s cizím státním občanstvím se podíleli na celkové populaci Česka 4,7 % a k české, moravské nebo slezské národnosti se hlásilo více než 6,4 mil. osob. Počet vysokoškolsky vzdělaných přesáhl 1,5 mil. Příslušnost k církvi či náboženské společnosti deklarovalo necelých 1,4 mil. obyvatel, naopak odpověď bez náboženské víry zvolilo více než 5 mil. obyvatel.

Mezi sečtenými představovaly děti ve věku 0–14 let 16,1 %, osoby ve věku 15–64 let 63,5 % a senioři ve věku 65 a více let 20,4 %. Průměrný věk obyvatel dosáhl 42,7 let, přičemž o něco starší byly ženy s 44,1 lety než muži s 41,2 lety. Od předchozího sčítání v roce 2011 zestárlí muži i ženy v průměru o 1,7 let.

Zastoupení obyvatel podle pohlaví bylo v populaci lehce ve prospěch žen, jejichž podíl byl 50,7 %. Na nárůstu celkového počtu obyvatel od posledního sčítání v roce 2011 o 0,8 % se podíleli muži a ženy nerovnoměrně, když se zvýšil počet mužů o 1,5 % a počet žen jen o 0,2 %.

Ze sečtených obyvatel ve věku 15 a více let bylo 32,1 % svobodných a 45,6 % ženatých a vdaných. Velké rozdíly mezi muži a ženami byly u svobodných, kterých bylo 37,5 % mezi muži a 26,9 % mezi ženami. Opačný nepoměr byl u ovdovělých, kteří byli zastoupeni mezi muži 2,9 % a mezi ženami 13,3 %.

zdroj: www.czso.cz/csu/scitani2021

Významné životní jubileum

si v měsících únoru, březnu a dubnu 2022 připomenou tito naši spoluobčané:

98 let

Vladimír Všetická

92 let

Marie Janovská

91 let

Věra Veselá
Dobromila Hynková

89 let

Jindřiška Skálová
Ludmila Vallová

87 let

Marie Matyášová

86 let

Marie Buchtová

85 let

Marie Lukášová
Jaroslav Zmeškal

84 let

Blažena Bartoňková

83 let

Marie Skopalová

82 let

František Ejem
Jana Skříčková

81 let

Václav Běhal
Marie Stoklásková

80 let

Petr Hořecký
Františka Kopečná

75 let

Marie Bajerová
Jarmila Loucká

70 let

Antonín Buršík
Peter Luljak
Oldřich Kučerka
Jana Mikešová
Karel Krutil

65 let

Marie Pešáková
Marie Zlámalová
Jiří Hanke
Josef Horák
Jan Arban

60 let

Danuše Hájková
Jiří Vašina
Jan Kojecký
Jiří Jančík
Milan Plhák
Marie Batojová
František Janečka

Všem jubilantům blahopřejeme.

Zlatá svatba

Před padesáti lety, 18. 3. 1972, uzavřeli manželství Josef a Božena Hyánkovi.

*Blahopřejeme Vám a přejeme ještě mnoho společně prožitých
let ve zdraví a spokojenosti.*

Narozené děti

Adéla Seidlová ♡ Vojtěch Toth ♡ Malia Marie Robinson
Vladimír Kušík ♡ Patrik Hromčík

*Vážení rodiče, vítáme Vaše děťátko a přejeme mu i Vám
mnoho zdraví a radostných chvil.*

Z našich řad odešli

Antonie Mrázková ♡ Emilie Bednářová ♡ Pavel Navrátil ♡ Václav Kopečný
Pavel Nuc ♡ Hilda Václavíková ♡ František Mikšánek ♡ Jaroslav Hrubý

*Vážení pozůstalí, přijměte upřímnou soustrast
nad ztrátou blízkého člověka.*

Vítání dětí

V neděli 24. října 2021 se uskutečnilo v letošním roce již třetí vítání nových občanů z Dřevohostic a obce Turovice. V obřadní síni zámku v Dřevohosticích jsme z celkového počtu 8 pozvaných dětí přivítali 6 nových občánků.

Byly to tyto nově narozené děti:

Timon Čech z Dřevohostic
Anežka Pávlová z Dřevohostic
Meda Čecháková z Dřevohostic
Sofie Vlachová z Dřevohostic
Adriana Tiefenbachová z Dřevohostic
Elen Masařová z Turovic

Ještě jednou všem rodičům blahopřejeme k narození děťátka a přejeme hodně trpělivosti, radosti a šťastných chvil při jejich výchově.

Příští vítání občánků plánujeme uskutečnit 20. února 2022.

Libuše Kroutilová

Z akcí Dřeváčku

